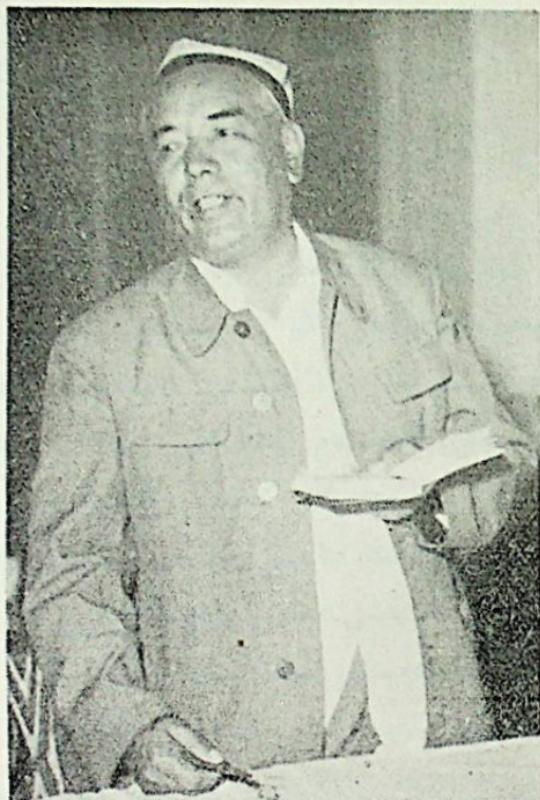

ئىمەن تۇرسۇن

ھەۋەس

مەلەتلىك نەشر دىياتى

شائىرئىمەن تۇرسۇن

نەشريياتىن

ئىمنىن تۇرسۇن 1925 - يىلى ئۇرۇمچى شەھىرىدە قول ھۇنەر -
ۋەن ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ 6 يېشىدىن تارقىپ دىنىي مەك-
تەپتە ئوقۇپ دىنىي تەلىم ئالغاندىن باشقىا، ئەرەپ - پارس تىل-
لىرىنى دەسلەپكى قەدەمدە ئوگەنگەن؛ 1935 - يىلىدىن 1941 -
يىلىخېچە پەنبى مەكتەپلەردە ئوقۇپ، خەنزاۋە رۇس تىللەر-
دىنەمۇ باشلانغۇچ ساۋات ھاسىل قىلغان. ئاپتۇر 17 يېشىدىن
باشلاپلا ماڭارىپ خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان.

ئاپتۇرنىڭ ئىجادىيەتى مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدىلا
باشلانغان بولسىمۇ، ئەسەرلىرى ئاساسەن 1941 - يىلىدىن ئېتىۋارەن
مەتبۇئاتتا كۆرۈنۈشكە باشلىغان. ئۇ ھەر خىل تېمىدا خېلى
كۆپ شېئىر - داستان، پوبلىستىك ماقالا، ئەدبىي تەنقت -
تەقىز ۋە سەھنە ئەسەرلىرىنى يازغان بولسىمۇ، ئەپسۇسکى،
تولىسى نابۇت بولۇپ كەتكەن.

ئازاتلىقتىن كېيىن، ئاپتۇر ئاساسەن نەشريياتچىلىق، تىل -
ئەدبىيات ۋە تارىخ تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلدى.
ئۇ ھازىر شىنجىاڭ ئۇيىغۇر ئاپتونوم رايونلۇق 6 - نۆۋەتلىك
خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ ۋە كىلى، ئاپتونوم رايونلۇق خەلق قۇرۇلتىيى

دائىمى كومىتېتىنىڭ نەزاسى، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمسيتىنىڭ
نەزاسى ھەم شىنجياڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق تەرىجىمانلار
جەمسيتىنىڭ مۇئاۇن رەئىسى.

«ھەۋەس» ناملىق بۇ توپلامغا ئاپتۇرنىڭ نۇزۇن يىللق
ئىجادىيىتىدە ساقلىنىپ قالغان شېئىرلىرىدىن بىر قىسىمى
كرگۈزۈلدى.

مۇندەر بىجە

تۈن فالىسى

3	مومام.....
5	قوغۇن پىشقاڭدا.....
7	لېنىن يولى.....
9	“ئاچىل”.....
11	پاتقاق.....
13	قويىچى.....
16	مۇھەببەت.....
18	ھىكمەتلەك سۆزلەردىن تەرمە.....
20	كونا قورغان.....
22	كۈلۈم بولامسىن؟.....
24	بولما غاپىل.....
26	ئۇرۇمچىگە مەكتۇپ.....
31	بىزىمۇ گۈللەيمىز.....
32	قىزلار - جۇۋانلار.....
35	قىلىڭ.....
37	گۈلۈم.....

38	”ئەي، ئانا!“.....
40	ئۇرۇمچىگە شىككىنچى مەكتۇپ.....
44	ئايخان يار (باللادا).....
51	هالىمغا باق!.....
53	كەتمەيدۇ.....
54	سەن! (1).....
55	مەن!.....
56	دەردىم ۋە دەرمانىم.....
60	سەن (2).....
62	گادامەن.....
63	سائى بەنتەمن.....
65	قايغۇم.....
66	”يېڭى يېل“غا مەدھىيە.....
68	ئىشتىياق (مۇخەممەس).....

قاڭ ناۋاسى

73	ئازاتلىق جەڭچىلىرىگە.....
77	نورۇزغا ئەقىدە.....
80	يېڭى ئاڭ.....
82	يەر ئىگىسىنى تاپتى.....
84	ئاچقىل ساۋاتنى!.....
86	چىمەننە گۈل.....

88	تۇيۇقلار
90	قىزىل گۈل (بالالادا)
99	مهن تەسىددۇق
101.....	ئەجەپ ئوبىدان زامان كەلدى (قەسىدە) — سەكاكىغا مۇشاھىرە
107.....	بۇلبۇل بىلەن تۇتى (مەسىل)
122.....	كەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە (تەرجىسى بەند)
125.....	ئەسسالام
127.....	ئاندىن - مۇندىن (بەش پارچە)
127.....	باھار ئىشتىياقى
128.....	نۆمۇرنىڭ قىمىتى
128.....	دوستۇمغا!
129.....	كۆڭلى قارا
130.....	ماۋزۇسز
131.....	تاتپ يولۇڭنى، ئەي يىگىت
135.....	روناق تاپقىن رەنا قىز
139.....	پۇتمىگەن شېئىر
143.....	قاش
145.....	سالام، كۇنهس تېلى!
147.....	ناخشا تېكىستلىرى
147.....	ئەجري قىل
148.....	سازىم

148.....	بىل.....
149.....	مەن.....
150.....	بەختىيار.....
151.....	ئەل قەدرى.....
152.....	ۋەتەن.....
153.....	باتۇر يارىم بار.....
154.....	گۈلۈم.....
155.....	ئاغزى ھاڭ قالسۇن.....
156.....	پار-پار.....

تۈن نالىمى

(1949—1941)

دىلىم سۇنۇق، تىلىم تۇتۇق، ئەقلىم ھېران،
نەخۇشىدۇرەن، بىھۇشىدۇرەن، كۈلبەم ۋەيران،
دەھىمىسىز كۈن، تىنىمىسىز تۈن دىيازەدىن
تارتسىدۇرەن، لېكىن كۆزدە، تىلەك تەيران.

مومام

ئوقۇپ موللا بول! — دەپ مېنى مومام،
 يولنا سالاتتى ھەر كۈنى سەھەر.
 يانار چېغىمدا يولۇمغا قاراپ،
 قوبىخىمىدىننمۇ ئالاتتى خەۋەر.

بۇۋاڭنى دورا، — دەيتتى جان مومام، —
 ئوقۇغۇن ھارماي، يا مۇگەن ھۇنەر؛
 ئەجىرىڭ تاپارسەن، ئەقىللەق بالام،
 ماڭغان يولۇڭدىن قىزىل گۈل ئۇنەر.

بۇۋام كم؟ دىسىم، ئۇ: باتۇر، دىدى،
 ئەل ئۈچۈن جاندىن كەچكەن ئەر، دىدى.
 ياقا يۇرتىلاردا بولۇپ سەرگەردان،
 بۇۋاڭنى يۇقتى قارا يەر، دىدى.

بۇۋامسىمۇ گويا كۆزگە كۆرۈنۈپ،
 ئوقۇ دىگەندەك ماڭا بىلىندى.

تۇقۇشتىن يەرمىي * ماڭدىم تۇمتو لوب،
بىلىمگە كۆڭلۈم مەھكەم ئىلىنىدى.

مومام ئاخشىمى چراقنى پەرلەپ،
ھەۋەس قىلاتتى قراتىستىمگە.
كويا تۆزىمۇ بىلگۈسى كېلىپ،
قاراپ قوياتتى ھۆسىنى خىتىمگە.

تۇچۇرمە بالام چىرىغىمنى، — دەپ
تۇتتى ئالەمدىن ئاق كۆڭۈل مومام.
مومام سۆزىنى ھەمىشە ئەسلەپ،
تۇقۇيمەن تۇبدان يەتكۈنچە چامام.

1941 - يىل، تۇرۇمچى.

* يەرمىي - ذېرىكىمەي، بىزار بولماي.

7.50 7.50 7.50 7.50 7.50

قوغۇن پىشقاңدا

چوڭ تاغام كىرىدى قوغۇن پىشقاڭدا،
”چىقىلار! — دىدى، — قوغۇن يىگىلى“.
مەن چىقتىم بالدۇر مىنپ ئېشەككە،
تاغاچاملارغا ”كەلدۈق“ دىگىلى.

دىگەر ۋاقتىدا چوڭ - كىچىك ئولاش،
شېكەر سۈيىدىن يىگىلى تۇردۇق.
”ئاق ناۋات يەڭلار“ — دىدى تاغاچام،
تۇچ تىلىم يەپلا غىققىنە تويدۇق.

ئەتسى تاغام كۆپ قوغۇن ئۈزدى،
چۈنەكتىن ئاتلاپ توشۇدۇم تۈزگە.
مەنمۇ ئۈزەي دەپ ئۆتىسم تاخىنغا،
”ئۈزمە، هاي! — دىدى تاغام، — ئۇ كۈزگە.“

چۈشكىچە قوغۇن بولدى تۇچ دۆۋە،
تاغام خىللەدى قوغۇنى ئايىرپ.

يول ئۇستى ئىدى قوغۇنلۇق بويى،
 كەلدى "يولۇچى" ئېتىنى قايىرپ.

هارۋىدىن چۈشتى كۆك چاپان چېرىك،
 قوغۇندىن ئالدى، كەپ قىلماي كەتتى.
 مەن ھېران بولۇپ: "ھاي، پۇل..." دىگىچە،
 تاغام ئالدىراپ ئاغزىمنى ئەتتى.

1941 - ييل، ئورۇمچى.

لېنىن يولى

ئىشچى باقدۇ ئىلىڭ بۇۋايغا،
كىردى ئويغىنىپ ئۇنىڭ يولغا.
ئىشچىنى سالماي ئەگرى - توقايغا،
بەردى ئۇ قورال ئىشچى قولغا.

لېنىنىڭ يولى - ئادالەت يولى،
بارچە كۈلپەتنىن قۇتۇلۇش يولى.
ئۇزۇلدى ئۇندا جاھالەت يولى،
مەزلۇملار تاڭغا ئۇمتۇلۇش يولى.

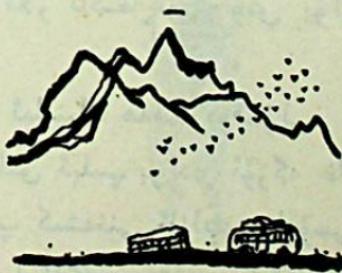
شورا ئېلىنىڭ ھەممە يوقسۇلى،
ئازاتلىق ئېلىپ بولدى ئۆزگە خان.
ئۆزۈپ كىشەننى ئازات بولغۇسى
ئەتكە يا ئۆگۈن پۇتۇن ئەل - جاھان.

لېنىن ئۇلمىدى، ئۇ مەڭگۈ تىرىك،
ئەمىلىمىزدە ھەم قەلبىمىزدە.

ئۇنىڭ سۈرتى دائىم ئېسغلق
شەرقىكى بىزنىڭ ھەر كۈلبىمىزدە.

لېنىنى ئەسلەپ ھامان دىلىمدا،
ئۇقۇيمەن گۆھەر چىن كىتاۋىنى.
يېزىپ قەلەمدە، سۆزلەپ تىلىمدا،
يايىمەن ئەلگە ئۇن - ختاؤنى!

1942 - يىل، ئۇرۇمچى.

“ئاچىل”

كۆدەك چېغم، نەسلىسەم بىر كۈن،
كۆچىدا كۆردۈم تۇڭكە ”قەلەندەر“.
چېكەتتى راۋاپ، سېلىپ سۈرەن - تۈن،
تىڭىشغان ئادەم: ”قىزىق ئادەم“ دەر.

ئۇرسا زەخىمەكتى، ياخىرىدى راۋاپ،
كۈيى سادالىق، سۆزى مەنالىق.
دەڭىدىن مەلۇم باخىرى تۇت - كاۋاپ،
نان بەرسە ئالماس، تۇزى مەنالىق.

تېيتىدۇ: ”ئاچىل، ئاچىل، گۈل ئاچىل“
”ئاچىلمىسا گۈل قايىدا“ دەپ تەكرار.
”خۇش بولۇپ ئاچىل، نۇر بولۇپ ساچىل!
ساچىلمىسا نۇر قايىدا“ دەپ سايرار.

كۈن تۇتۇق، تىنماي چىقاتتى شامال،
جاھان ئەنسىزلىك، ئۇيقۇ يوق تۈننە.

زىخۇُ، كۆرەكەش قولىدا قورال،
تىنتىپ يۈرەتلى كوچىنى كۈنده.

بىر كۈنى دوستى دەپتۇ دادامغا:
ھىلىقى "ئاچىل" ئېيتقان "گادايىنى"
يامۇلدىن تۇتۇپ، ساپتۇ زىندانغا،
كۆر دۈگلىمۇ بۇ تەتۈر جاھاننى!

تارالدى خەۋەر بىر كۈنى يانا:
بەي زىخۇي** دارغا ئىسىپتۇ ئادەم.
ناخشا ئېيتىسىمۇ بولۇرمىش گۇنا،
"تۈۋا" دېيشتى "بۇ قانداق ئالىم!؟"

1942 - يىل، ئۆرۈمچى.

* زىخۇ - كاپيتالىست مەنسىدە.

** بەي زىخۇي - بەي فامىلىلىك ھەربى ئەمەلدار، 1930 -

1932 - يىللەرى جىڭ شۇرىن ھۆكۈمىتىنىڭ ھەربى قوماندانى
بولغان.

پاتقاق

داستىخان ئېلىپ چىققانتىم نانغا،
 يولنىڭ ياقسى يانتۇ ھەم تايغاق.
 ئۆتكىلى بولماس تېخى ئۇ يانغا،
 كوچا نۇتتۇرىسى قاب-قارا پاتقاق.

كەلدى ئۇ قاتىن سامان ھارۋىسى،
 نۇدۇلدىن ھەيدەپ كۆمۈرچى ئېشك.
 تېگىپ پاتقاقدا ھارۋا شوتىسى،
 تۆكۈلدى سامان قىڭغىزىپ كۆشەك.

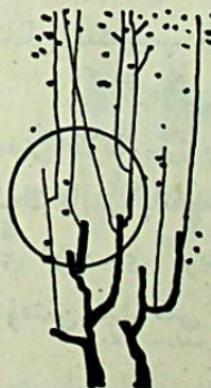
مۇتهي دىگەنتى كۆمۈرچى يانداب،
 تېپىلىپ ئېشك ياتتى پاتقاقا.
 بىچارە بۇۋايى تۇرمىدى ئۇيلاپ،
 تارتى قۇيرۇقتىن ئېشكىنى قاتقا.

دىدى بىر بايۇھەچە ھىجىيىپ چەتتە —
 "راست ئىكەن، ھارۋىكەش — ئاۋارىكەش!"

چاقىدىن يۆلەپ كۈچۈنۈپ تەستە،
”چۇ“ دەيتتى تىنماي بىچارە ھارۋىكەش.

چىققانچە كەيجاڭ كەقتى چالۋاڭاپ:
” يولنى بوشۇتۇش، پاتقاقتا ياتماي!“
”ئەخلەت قىلغانغا تۆلە ئىشتىراپ!“
دەپ كەلدى ساقچى تېخى ئۇياتماي.

1943 - يىل، ئۇرۇمچى.

قويچى

كۆز يەتكۈسىز كەڭرى دالدا
گاھ- گاھ ئۇچرايدۇ مال پادىسى.
قوي- قويىلغان يالغۇز چوپاننىڭ
قولىدا بار قىرچىن ھاسىسى.

ئالا موينىغى كېچە ۋە كۈندۈز
چوپان بىلەن ئىكەن چىن ھەمرا.
تۆت پەسلىدە چوپانغا دائم
تۇي- ئوتاقىن دالايۇ- سەمرا.

داغ سۇ ئىچىپ، كۈندە زاغرا يەپ،
گايىدا يوق ھەتتا تالقىنى.
پۇتى قاپارغان تولا يول كېزىپ،
چاك- چاك كەتكەن ئىككى ئالقىنى.

ئۇچىسىدا جۇل- جۇل چاپىنى،
پۇتىغا تارتقان شىرە چورۇق.

تۇيىلەنەمىگەن تېخى ئۇ چوپان،
پىشانسىدە قال-قال قورۇق.

تۈجۈپلىپ باقىدۇ پادا،
سۆزلىشپ مال-قوي بىلەن تۈڭلۈق.
ئىچ بۇشۇغى تۈچۈن گايىدا،
سېبىزغىمۇ چالدىو مۇڭلۇق.

كۈندۈزى يَا تاپىمىدى تىنسىم،
سەر كەشلىك قىپ سەكىلەر قېچىپ.
يَا يوق كېچىسى ئائىا هىچ ئارام،
تۇنىڭ تۇستىگە قوسىغى ئېچىپ.

ئاچ بۇرسلەر ھۇۋلايتتى تۈنده
بېرىپ دەھىشەت شۇمۇلۇقتىن ئەسەر.
ھېرىپ ياتقان تۇيىقۇسز چوپان،
كىرىپىك قاقماس ئىدى شام-سەھەر.

ياتاتى يېنىدا ئاق قوزا،
بويۇن قىسىپ يەرنى بېغىر لاب.
تۇچ يىللەق ھەققىچۈن ئائىا،
باي بىرگەنتى بەكمۇ زىغىر لاب.

ئۇچ قويى يوق—كەپتۇ پىشكەلىك—
ئۇچۇپ كەتكەن ئىكەن چېقىلدا.
تۆلەلەمدو تۈگىمەس قەرزنى،
بىچارە ئەمدى يىگىتلىك چېغىدا.

كۆكە باقسا ئاغدى بىر يۈلتۈز،
جىغىلدىدى ئۇنىڭ يۈرىگى.
غېرپىلىقتا گويا ئۇچكەندەك،
بولدى ئۆمرىنىڭ غۇۋا چىرغى.

لەزىتنى بىلمەي ھاياتنىڭ،
ئۇتكەن مالچى—چوپان بىر ئەمەس.
چۆرگە لمىسە بۇ تەتۈر پەلەك،
تەقدىرنىڭ ھەم ئۆزگەرمىگى تەس!

1943 – يىل، نەئىشن.

مۇھەببەت

قىزىل گۈلگە مەس بۇلپۇل ھىچ رەقىپ بولماس،
مۇھەببەتسىز تۇلپەتكە بىر مۇھىپ بولماس.

جاننىڭ كۆرکى—مۇھەببەت، شەرتى ۋاپادۇر،
ۋاپاسىزغا مۇھەببەت ھەم بىۋاپادۇر.
كايى سۆيگۈ راھەتتۇر، كايى جاپادۇر،
جاپاسى يوق مۇھەببەت ھەم بىساپادۇر.

سۆيگۈ دىگەن دىل مۇلكى، تۇنى ياخشى بىل،
ئاچالمايسەن سۆيگۈنىڭ شەرتىسىز سرىمنى.
مۇھەببەتكە تەقىدە—دىلنى تازا قىل،
شەك چۈشكەندە پاكلىماق تەستۇر كىرىنى.

مۇھەببەتنىڭ دەرياسى كەڭ، ھولۇقماي تۇز،
دو لقۇن ياساپ تۇركىشى يەكسان قىلمىسۇن.
مۇھەببەت تۇرماندا يۈل تەگرى ھەم تۇز،
سېنى تۇندا جىن يولى سەرسان قىلمىسۇن.

مۇھەببەت گۈل بېغىدا سەيلىنى بىلەمەي،
گۈل بويىغا مەس بولۇپ مەڭدىشىپ كەتمە.
دەسە كۆيدۈم گۈل جاندىن، كۆڭلىنى بىلەمەي،
بېرىپ نەقلىڭ مەجنۇنداك سوڭدىشىپ كەتمە.

ئاشق سۆيگۈ گۈلنى كۆكسىگە تاققاي،
ئەجري قىلسا نەل سۆيۈپ بار شەۋقى بىلەن؛
مۇھەببەت خامانىدىن مول ھوسۇل ئالىغاي،
مېھرى قىلسا يۈرەكتىن چىن زوقى بىلەن.

كۆكلەم كۆركى—قىزىل گۈل كۈلسە كۈشەندە،
قىزىل گۈلگە بۈلبۈل جان بولماس كۈشەندە.

1943 – يىل، نۇرۇمچى.

ھىكـمەتلىك سۆزلىرىدىن تەرمە

”كۆرگىنىڭدىن كۆپتۈر سېنىڭ كۆرمىگىنىڭ،
 كۆرمىگىنىڭنى كۆرەرسەن ئۆلمىگىنىڭ.“
 ئاداشۇرسەن سەپەر ئەيىلەپ يۈرمىگىنىڭ،
 كۇلۇپمۇ قويۇرسەن ئۆمرۈڭدە بىر كۆلمىگىنىڭ.

* * *

ئۆگەن تالماي، سوراپ بىلەكتىن ئار قىلما،
 ئۆزى بىلەي ئۆزگە ئارا ئۆزەئىنى خار قىلما؛
 ئەجىرسىز نەپنى دەپ ئۆمرۈڭنى زار قىلما،
 دەردى يوقنى ھەمدەرت بىلىپ يار قىلما.

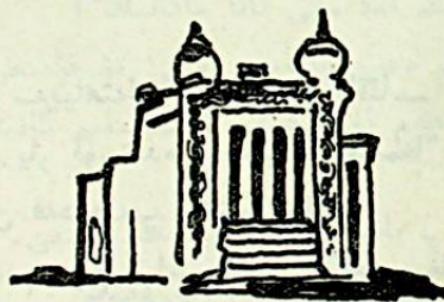
* * *

زەر يالتراب گوللايدۇ كور ناداننى،
 بىلم قوشلاپ چىللەيدۇ بىلەداننى؛
 توشقازغىچە دۇنيا بىلەن چامىداننى،
 كاشن چىقار گىلدىن ياساپ خۇمداننى.

* * *

ھەسەت خور بولما، ئۇنى گۆرگە ئات،
يامانلىق سائا بولسۇن مەڭگۈ يات.
”تۇرمۇش سەھىسىدە ساقلا ياخشى ئات،
ساقلىغۇنچە يىلقيدا مىڭ ياخشى ئات.“

1943 - يىل، تۈرۈمچى.

کونا قورغان

یارغولدن کوردوندی ئاجاییپ نەشیان،
سوردسام، دییشتى: بۇ کونا قورغان:
ئۆتمۈشته دەيدىكەن بۇنى "قوش تۇدمان"،
قەدىمىقى ذاماندا دەقىيانۇس قۇرغان.

قىزىقتىم سەيياھتەك، ماڭدىم شۇ ياققا—
كەسکەن يار ئۆستىدە نەجىپ "ئىقلىمغا".
قاپتاالدىن قەدەملەپ يەتنىم قوۋۇققا،
تاڭ قالدىم دۇچ كېلىپ قىزىق "تىلىسىمغا".

"دەستىلەر" رەتىمۇ-رەت بولدى نامايان،
بۇلىسىمۇ خارابە بۇ قەدىمىي شەھەر:
تۇشاشقان چاسۇغا كۆچىلار يان-يان،
ئادەملەر توپىدىن قايىنغان "گۈزەر".

ئۇرتىدا تۇرۇپتۇ يادنامە ساراي،
ياندىشىپ تىبادەت نۇرنى—سەرسەرە*.
تاجىدار تەختىنى بېسىپتۇ قوراي،
كاشاھە نۇرنىدا مانا جەزىرە.

بۇۋامىنىڭ قەدىناس بۇ قەدەم جايى،
ئۇزاتقان ئۇخشايىدۇ كۈرمىڭ كارۋانى.
گۈللىنىپ گايدا، سورۇلۇپ گاىيى،
كەچۈرەمش ئۇزاقتنى تۇرلۇك دەۋرانى.

”ئۇنتۇما!“—دەدى بىر بۇۋاي ئارقامدىن،—
”بۇ سېنىڭ قەدىمىقى ئانا ماكانىڭ؛“
(مۇئەللەم دەپ چاغلىدى مېنى تۇرقۇمىدىن)
”ئۇگەن ھەم ئۇگەتكىن، شۇ—بىلىم كانىڭ.“

خوشلىشىپ يانسامىءۇ شۇ كېسىك ياردىن،
تۇتاشتى قوقاستىن يالقۇن يۈرەكتە.
يولدىمەن، ئۇزۇلمەي (ىشتىم ”ئەشىيان“دىن،
يالقۇندىن تۇغۇلغاي ماغددۇر بىلەكتە).

1944 - يىل، تۈرپان.

سەرسەرە—بۇددىنىڭ سۆڭىگى تاۋاب ئۇچۇن قويۇلدىغان
مۇناھە.

گۈلۈم بولامسىن؟

سېنى ئاۋال قىلاي تەھرىر دىلغا جارى، گۈل بولامسىن؟
 تىتەر غەمزە نۇقۇڭ بىرلە يۈرەك تارى، گۈل بولامسىن؟
 كۆزۈم سەندە دىلخەستەنىڭ كۈچ-مادارى، گۈل بولامسىن؟
 بىلىپ بولغىل چىن ئاشقىنىڭ چىن دىلدارى، گۈل بولامسىن؟

گۈلستاندا تۇتى، بۇلبۇل گۈل زاتىڭغا پىكىر ئېيلەر،
 گۈلگۈن سۈرەت سىياقىڭنى پانا قىلغان شۇكۈر ئېيلەر،
 جاھان ئارا ساندۇغا چىمۇ سۇ پاتىڭغا زىكىر ئېيلەر،
 نەزەر ئېيلە بىھۇش بۇلبۇل شىپاكارى، گۈل بولامسىن؟

گۈل يۈزۈڭنى كۆرسىتىشكە قاچان سائەت كېلىر دىلبىر،
 گۈل لېۋىتىدىن گۈل ئۆزىمەككە قاچان ئائەت بولۇر دەھبىر،
 نۇر بەرگىچە قاراغىمغا قاچان تاقەت قىلىر قەمبىر،
 دىلى سۈنغان جاپاڭەشنىڭ دەستىيارى، گۈل بولامسىن؟

گۈل غۇنچىدەك لېۋىڭ ئاچماي، بۇلبۇل كەبى زەپ دەستىرەن،
 سىيىغىڭدا كۈلۈپ قويىماي، سۈنگىلى گۈل دەستىرەن:

سوْزلىرىندىن تۇرگىلەيىكم، ئىلكىنده يار ئىختىيارىم،
 تىلەپ ۋەسلىڭ ئى گۈلزارىم، ئىشقىڭ تېگىپ يوق قارارىم؛
 ۋۇجۇدۇمنى سائى تىكتىم، نازۇك جېنىم دەر: ئىنتىزارىم،
 چۈشىسە كۆڭلۈڭگە بۇ دەۋاران جۇش باهارى، گۈل بولامسەن؟

1945 - يىل ئىيۇل، تۇرۇمچى.

بولما غاپیل

بولسا غاپیل کم زاماندىن هىچ كايىماس،
چۈنكى غاپیل شۇم زاماندىن بەك بىخەۋەر.
نادانلىقتىن تۈرمىنىمۇ ھەم ئايىماس،
شۇئا ئالەم ئارا تۇدۇر بى مۆتىۋەر.

كۆزى تۈچۈق غاپیل بولسا ئەگەر كىشى،
هاياتلىقنىڭ قەدرىنىمۇ ھەرگىز بىلمەس:
ياخشى نىيەت بىلەن قىلغان ھەر بىر ئىشى،
تۇڭغا تارتىماس ھەم تەلىيى ئىلگىرى كەلمەس.

قانچە يىگىت ئېزىتىقۇدىن ئالدىنى خوب،
قارا تۈنده يولنى بىلمەي تولا مەڭدەپ.
غاپىللەقنىڭ بۇشۇگىدە ئەللەندى كۆپ،
پىرىپەرنىڭ قوشىغىنى تولا ئائىلاپ.

ئىي، يىگىتلەر، يېتەر ئەمدى، بولما غاپیل،
بەڭىلەردەك كۆپ گاڭىراپ خىيال سورە.

ئاداشلىرىڭ كەتتى ئالغا، زاماننى بىل،
نادانلىقنىڭ چۆللىگىدە قاڭقىپ يۈرەمە.

قارا، ئەنە نۇت يۈرەكلىر تاڭ قوغلىشىپ،
ئەل ئىشقايدا كارنىيىنى جەڭگە چالدى.
ھۆررېيت دەپ بىر نىيەتتە كۈچ جۇغلىشىپ،
خان تەڭرىگە قاراپ دادىل قەدمە سالدى.

”خەلقىم“ دىبان سەنمۇ جور قىل خەلق سەسىنى*،
سائىا يۈلەك، تا قەدىمىدىن قارا قورام.
تاشلا ئوتقا يېرىتىپ غەپلەت پەردىسىنى،
خان تەڭرىگە باقساڭ كۆڭۈل بولۇر خۇدرام!

1946 - يىل نىيۇل، كېرىيە.

* خەلق سەسى — خەلق ئاۋازى، خەلق ساداسى.

ئۇرۇمچىگە مەكتۇپ

بولسىمۇ تۈرمۇش قاراڭغا، قايغۇلۇق،
سۈنمىسۇن ئالدا تۇمىتىڭ يۈلتۈزى.
تۇ ساڭما روشهن قىلۇر ھەم كۆرسىتۈر،
نەدە يولنىڭ ئەگرىسى ھەمدە تۈزى.
(نادىسون)

1

ياش يېلىرىڭ تۇقتى سېنىڭ دەھىشەتتە،
تۇرمۇشكى جانلىق سەزگۈلىرىڭ "ئۆلدى".
تۇمىتىلىرىڭ "تۇچۇپ كەتتى" ۋەھىشەتتە،
هاياتىڭمۇ زەئىپ، بېلىڭ پۈكۈلدى.

تۇمانلىق كۆكتە كەچكەن قارا بۇلۇتلار —
كەبى ئەلسز، بىنام يۈرۈۋەڭ ھەر يانغا.
تەنلىرىڭنى يىدى كۈيە - قۇرۇتلار،
نامىڭ ئىنسان ئىدى، نىست شۇ نامغا.

ئەلەم دېڭىزغا چۆمۈپ، قورام تاشلار
كۆكسى - باغرىڭنى تىلدى ۋە كەستى؛

كۆزۈدىن ئاققۇزدى قانلىق ياشلار.

قارا دىۋىلەر پەنجىگە قىستى.

”دات!“ دەپ يىغلىساڭ يەتمەستى دادىڭ،

كىم ئىشتىكەي ئۇ زاماندا پەريادىڭ.

چۆلده قالدى گائىگىراپ يىتىم باشىڭ،

”ئاه!“ دىسەڭ ئاشاتى يەنە ئاه-زارىڭ.

ئەمگەك تەرلىرىڭ ساپ ئۇنچىلىرىنى

زالىمار بىزىنىپ بويىنغا تاقتى.

پارلاق ئۆتۈشۈڭ غۇنچىلىرىنى

مەككار ئۆزۈپ قويىنغا تىقتى.

سەن بىلکى، يۈرەتداش، خەلق ئوغلانى—

باباڭ—شۆھرىتىڭ ئەل خانى ئۇغۇز:

قەدىم مەدىنىيەت چېچىپ جىلانى،

يەتكەنتى يانمۇ-يان، ساناغى تووقۇز.

قېنى ئۇ شۆھەت، ئىگىلىڭ—مەراسىڭ؟

كىم يىدى، يۇتتى، ئەي ھەقسىز زامان.

دىگىل ئەجاداتقا: ئەيپىكا رىمىز ۋارىسىڭ—

نىپاق، توقۇنۇش بىزدە—شۇ ھامان.

شۇڭا، زامان بىزگە يۈز قويىمىدى،
زالىم - ئېيارلار پەنجىگە ئالدى.

شۇ چاققا نەسلىڭنى يەپمۇ تويمىدى،
پۇت - قولنى باغلاب زىندانغا سالدى.

ۋىجدانلىق ئەسلىڭ كۆزىنى ئاچسا،

بۇزۇ لغان نەسلىڭ چايىن بوب چاقتى،
نومۇسلۇق تۇغلىك جەڭگە سەپ تارتىسا،

ئارسىز، غايىسىز زالىمغا باقتى.

ھەق، ھۆرلۈك تۇتى يالقۇن جىغاندا،

مەككار - مەلتۈنلار ئەللەپ تۈچەردى،
چېلىش تۈكىيانى دو لقۇنلىغاندا،

قانخور قىلغىنى باشتىن كۆچەردى.

زامانه شۇنداق زور بىلەن ماڭدى،

ئىپىش ۋە چېپىش توختىماي بەلكى؛
خەلقىم تۇۋالى زاماننى تۇتتى،

بۇ تۇتۇش چىددى، ئاداققى، مەڭگى؛

زاۋال - غەپلەتتىن نۇدل تۇيغىتىشتا،

ئەرك تۇغلانلىرى چېلىشتى تۇزاق.

ئەلگە ئازاتلىق دىگەن چېلىشتا،
ئوغلان قولىدا بۇزۇلدى توزاق.

2

سالام! نېزىلگەن يۈرەكتىن ساخى،
ئانەشن كۈرەش قىزىتقان دىيار.
سالام! ياخشى تىلەكتىن ساخى
ئەجريڭلە بولغا يىورت ئەھلى بەختىيار.

هاياتلىق سۆيۈنچىدە، ھۆرلۈك كۆكىدە،
يېزىپ قانات ئۆچ، بول لاچىن يۈرەك.
تەڭسىزلىك هايات بولسۇن چېكىدە،
ئەمدى ئىنسانىي هاياتلىق كېرەك.

بىرلىك - سۇباتلىق بولسا يولدىشىڭ،
ئوڭلۇق - ئوڭوشلۇق بولۇر ھەر ئىشىڭ؛
ھۆرلۈك ھەم تەڭلىك بولسا قولدىشىڭ،
ئاسماڭغا يېتەر سېنىڭمۇ بېشىڭ.

خۇرآپات زەنجىرىن پارچىلا، تاشلا،
بەلگە ئىلغارلىق كەمەرن باغلا.

ئادالەت ئۇچۇن ھەق چېلىش باشلا،
ھەقسىزلىقنى سۈر، ئارىدىن قوغلا.

باس قەدەم بەخت نىشانىن كۆزلەپ،
ئالغا يۈر، مۇشكۇل يولدا تىز پۈكىمە.
خوجىلىق - مۇختار كىلىتىن ئىزلەپ،
بولما ئۇمىتسىز، شام ياق، ياش تۆكمە.

3

ياش يۈرەك تېپەر مۇندىا شوخلىنىپ،
تومۇرلار سوقىدو، قانلىرىمىز ساپ.
كۆڭلىمىز يورۇق، دىلىمىز زوقلىنىپ،
روھىمىز تېتىك، زامانىسىزغا باپ.

قارىم بوشلۇغى بىزگە كەڭ - كەڭرى،
تېچىلىپ كۆزلەر، تۈرۈلدى بىلەك.

يۇرتىمىز سۆلتى ئەزىز خان تەڭرى
كەۋدىسى بىلەن بىزگە چىڭ يۈلەك.

ئۆگۈلمىش سۈپەت بىزگە مەڭگۈ يار،

كۈنتۈغمىش ئىلىك بىزنى ياشىتار؛
ئۇدغۇرمىش ناملە ئۇلۇغلاۋەمىز بار،
ئايىتولدى هايات بىزنى ياسىتار.

بىزمو گۈللەيمىز

پۇتۇم بىرلە پۇروگىر اما بىزگە بولغاي كاپالەت،
ئۇمت تائىي يورۇقتۇر، كۆتىرىلگەي جاھالەت،
ھۆرلۈك زامان جىلغىسىدا سەل كەبى ئاقماقتىمىز.

ۋەھىشەت توسوُقلېرىنى قومۇرغاي زور بەستىمىز،
ياوا قولنى ھەم كەسکەي قۇدرەتلەك گاڭ دەستىمىز،
پىتنە - پاسات قىلغۇچىنىڭ گۆرنىگە ئوت ياقماقتىمىز.

يېڭى دەۋر، نەركىن ھايىات بولغۇسى قىسمەتىمىز،
ئازات، ئىلغار شىنجاڭ قۇرۇش بىزنىڭ يۈكسەك نىيەتىمىز،
زامان كۈلۈپ باققاچقا بىزمو كۈلۈپ باقماقتىمىز.

يۇرتۇم تەختى تولغۇسى رەئىدار جىلا، لەۋەھەلەرگە،
كەلىشىمىز گۈزەل، بایدۇر شېئىرىي سەرلەۋەھەلەرگە،
گۈللەيمىز ھەم ئۆرلەيمىز، نىشان كۆزلەپ مائماقتىمىز!

1946 - يىل ئىيۇن، كېرىيە.

قىزلار - جۇۋانلار

زېبۇ - زىننەقتە، دۇردىن كۆيىھەكتە،
قاشلىق تۇسمىدا، باشلىق پۇسمىدا،
ئەركە مننەقتە، يالغان كۆيىھەكتە،
بولىڭىز ياران، قىزلار - جۇۋانلار!

قۇلاققا سۆكە، مەرۋايت - تۈنچە،
دېبان تۇرۇشۇپ، تۈينى سورۇشۇپ؛
يىگىلىگەن تەكە، توزۇغان غۇنچە،
بولىڭىز ۋەيران، قىزلار - جۇۋانلار!

بۇكۈنىنلا كۆرمەڭ، خان بولۇپ يۈرمەڭ،
كۈنلەر تۇخىمىاس، ئارتقا شوخىمىاس.

ئەرتىنى تۈپلاڭ، غەيرىگە قايلاڭ،
بولىڭىز نادان، قىزلار - جۇۋانلار!

"بىزگە ئەركىنلىك، تەڭلىك" دىگەنلەر،
مەكتەپكە كېلىڭ، هۆرلۈكى بىلىڭ،

كۆرۈر ساتىدەت ھالال يىگىنلەر،
ئۈلگە كۆپ-چەندان، قىزلار-جۇۋانلار!

دىلىڭىزدا بار نىشەنج چىرااغى،
تۈزۈك خۇلقىڭىز بولسۇن پەرقىڭىز.
باشقىلارغا خار، نىشرەت نۇيناقى،
بولمىڭىز زەردان، قىزلار-جۇۋانلار!

نۇرئەلا نۇرخان، سىزگە نۇخشاش خان،
چېرىك سولتەتكە بېرىپ خوب دەكە،
نومۇس ساتىمغان، ئۆلۈمدىن قورقىمغان،
ئۈلگە ئال مەردان، قىزلار-جۇۋانلار!

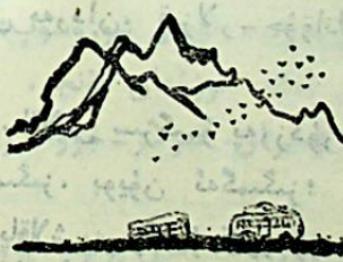
نەسلىنى ساقلاش سىزگىمۇ پەرزىدۇر،
ياتقا تەگىڭىز، بويۇن ئەگىڭىز؛
نەسەپنى ياقلاش سىزگىمۇ قەرزىدۇر،
ئىپپەتنى بىلىڭ، قىزلار-جۇۋانلار!

نومۇس-مۇھەببەت سىزگە شاراپەت،
زامانغا بېقىڭىڭ، ئەل بىلەن ئېقىڭ؛
يۈرت ئۈچۈن رىغبەت قىلىش لاتاپەت،
مۇنەۋەر بولۇڭ، قىزلار-جۇۋانلار!

سىزمو تۈرۈڭ يەڭ، ئاشنى ھالال يەڭ،
 بىرەت ئۇچۇن ئىشلەڭ، ئىشلەپ سوڭ چىشلەڭ؛
 مەدىنېيەتنى دەڭ، سىزگىمۇ يول كەڭ،
 غەپلەتنى تۈرۈڭ، قىزلار - جۇۋانلار!

1947 - يىل مارت، خوتىن.

يۈرۈج انىشلىشىقىن مەھىئى نىڭ ئەن كادىن
 ٢٠٢٢ء بەھى پەپەپەن دەنەتىمەن ئەل بېرىي
 نىڭ ئەسقىچىقە نىنەنەن ئەنلىخوبىلىك بەھىمە
 ئەن ئەن شەھىپەن ئەن ئەن شەھىپەن ئەن دەنەن

ئەرخىنى مۇيلاق، غەزىدەن كەنارلاڭ،
 بولاصقىر مەنەنلەن لەتەنلىكىسىن مەنەنلەن - رەنەنلەن
 ئەن ئەنلىقىن مەن مەنلەن - ئەن ئەنلىقىن ئەنلەن
 "ئىرىك، ئەنلەنلەن كەنارلاق، ئەنلەنلەن كەنارلاق، ئەنلەنلەن كەنارلاق
 كەنارلاق كەنارلاق كەنارلاق كەنارلاق، ئەنلەنلەن كەنارلاق، ئەنلەنلەن كەنارلاق"

قىلىڭ

(خەلقىچىل بىر جۇپ سەنئەتكارغا)

كۆنلەر

دوستلار كېلىڭ، سازنى چېلىڭ، جورى ناۋالارنى قىلىڭ،
كۈلنى قىسىپ بىر-بىر بېسىپ، نەشۇى-نەملا رنى قىلىڭ؛
قىلىپ تەيران بىزنى ھەيران، سەيرى سامالارنى قىلىڭ،
قىلىمای ئارمان، دەرتىكە دەرمان خەيرى داۋالارنى قىلىڭ.

تائىدا تۈرۈڭ، يەڭىنى تۈرۈڭ، ئىشتا ساپالارنى قىلىڭ،
خائىن يامان، بەرمەس ئامان، لەنەت-تاپالارنى قىلىڭ؛
يۈرتنى ساتقان، ئۇتقا ئاتقان ئىتقا جاپالارنى قىلىڭ،
ئەلگە كۆيىگەن، يۈرتنى سۆيىگەن ئەرگە ۋاپالارنى قىلىڭ.

كۈللەر تېرىڭ، ھىدلەر بېرىڭ، باغۇ-كۈلزارلارنى قىلىڭ،
ئالغا كەتكەن، شانغا يەتكەن ئاۋات بازارلارنى قىلىڭ؛
دوبىي روخسار، بوبىي ئىپار، گۈلى-كۈلنازارلارنى قىلىڭ،
تەمىي ھەسەل، ئاچۇن مەسەل ئالما-ئانارلارنى قىلىڭ.

ئەلگە قاراپ، يۇرتقا ياراپ، دىلغا شېپالارنى قىلىڭ،
 ”باله بولۇڭ، لاله بولۇڭ“ زەۋقى سابالارنى قىلىڭ؛
 قۇندۇز بولۇڭ، يۇلتۇز بولۇڭ، چاقماق زىيالارنى قىلىڭ،
 مەينى ٿىچىڭ، دۇرنى چېچىڭ، بويى زىبالارنى قىلىڭ!

(لەنگەتىنەت پىغىتىپ 1947 - يىل ئاپريل، خوتىن.)

شىلىق نەن كاڭىل رەھىم، شىلىق نەن كەن، شىلىق نەن كەن
 شىلىق نەن كەن - زەۋىشىن، بىسپىن - بىسپىن، زەۋىشىن
 شىلىق نەن كەن كەنلىك رەھىيەن، ئەن آپىرىق نەن كەن آپىرىق پىلىق
 شىلىق نەن كاڭىل رەھىيەن ئەن كەن، ئەن كەن رەھىيەن.

شىلىق نەن كاڭىل - بېنلىك، شىلىق نەن كەن، شىلىق نەن كەن
 شىلىق نەن كاڭىل تاڭىل ئەن كەن ئەن كەن لەنلىك، ئەن كەن ئەن لەنلىك
 شىلىق نەن كاڭىل ئەن كەن - ساپقى، بېنلىك بېنلىك، ئەن كەن
 شىلىق نەن كاڭىل - ساپقى، ئەن كەن ئەن كەن ئەن كەن.

گۈلۈم

”ئاتلار ئاقساق، يوللار تايغاق“، تۇن ھەم زۇلمەت-قارادۇر،
كۈنلەر توتۇن، بوران-جۇدۇن، يۈرۈش تېخى تەس بولدى.
كۆڭۈل سۇنۇق، ياشلار تىنىق، دىللەر ئەجهپ ياردۇر،
دەرت - ئەلمەلەر ئالغان دەملەر مۇڭلۇق ئاھۇسەس بولدى.

گۈلنى ئىزلىپ، كېلۈر كېز دەپ، سەپەر دەھشەتكە چۈشتى،
 يوللار يراق، ئاشتى پراق، ۋەسلىگە يېتەلمەيمەن.
 ياش تۆكۈلدى، باش پۈكۈلدى، كۆڭۈل ۋەھشەتكە چۈشتى،
 گۈلۈم نەدە؟ كۆڭۈل سەندە، هىچ تاشلاپ كېتەلمەيمەن.

سېنى دەيمەن، غېمىڭ يەيمەن، ئەي مادارىم نەدە سەن،
 باغىدمۇ سەن، تاغىدمۇ سەن، يا ماكانسىز چۆلدىمۇ؟
 ئېتىڭ تىلدا، ئىشقاڭ دىلدا، ۋاپادارىم نەدە سەن؟
 قول يېتىشمەس، ئۇن ئىشتىمەس، يا سەراسىز كۆلدىمۇ؟

1947 - يېل سېنتەبىر، خوتەن (تۈرە).

ياي - ياز مەسىسلىرى ئەمەمە ئەلتىپ قالى

ئەي، ئانا!

ئەي، ئانا، ئانا، جان ئانا!
ئەي، ئانا، ئانا، ئەنلىكىن ئەنلىكىن.
ئەي، ئانا، ئەنلىكىن ئەنلىكىن، ئەنلىكىن
ئەي، ئانا، ئەنلىكىن ئەنلىكىن، ئەنلىكىن.
ئەي، ئانا، ئەنلىكىن ئەنلىكىن، ئەنلىكىن.

قۇرۇق ئەمچەك دۆملىما، ئەلەپ بەھاھىش سەنامىخ
قوسىغى ئاج، نەپىنى قىل؛
كۈن ئىسىق دەپ تۈرلىما،
سوغاقتىن تېز دەپىنى قىل.

بۇشۇكە چىڭ بۇلەيسەن،
قىمرلاپ ھىچ ياتمايدۇ.
قاگاپ يەندە تىللەيسەن،
يىغلاپ بەك تىنجلەيتىپ راھە

(ئەي، ئانا، ئەنلىكىن، ئەنلىكىن، ئەنلىكىن)
قۇرۇق ئەللىي ئەللىي ئەسەن،
بالا سېنىڭ ئەممىسىمۇ؟

ھەر دەم ئالداب پەللەيسەن،
ياشاب بىر كۈن كۆرمەسىۇ؟

كۈنلەر مۇتۇر، ئاي كېلۈر،
ئايilar مۇتۇپ، يىل كېلۈر؛
قىشلار مۇتۇپ، ياي* كېلۈر،
تۇپراق قالۇر، سەل كېتۈر.
يىغلاپ - قاخشاپىمۇ ھامان
بالاڭ كۈنلەپ چوڭ بولۇر.
تۈزەلسە تەتۈر زامان
بالاڭ ئىشى مۇڭ بولۇر!

1947 - يىل مۇكتەبىر، خوتەن (تۈرەم).

مالق سەجزىك دەپ سورالمايسەنغا

* ياي - ياز مەنسىدە. ياتەككىنە كەنەنەدە

ئۇرۇمچىگە ئىككىنىچى مەكتۇپ

ئۇستىڭدە بار دۇر توب ئاتار تاغى،
ئىچىڭدىن ئاقۇر ئۇرۇمچى نەھرى.
سېنىڭ ھۆسنىڭدۇر ساي بويى باغى،
نەھرىڭدىن كېلۈر سائى كۆپ بەھرى.

سېنىڭ تېتىڭدى ئەسىرى ئۇرۇمچى،
تېكىڭدە كۆپتۈر ئا جايىپ سرلەر.
زىمنىڭ ئوپياڭ، خەلقىڭ "يىتىمچى"
چەھرىڭگە بەرمىش رەڭمۇ-رەڭ "سرلەر".

زامانە سائى يەنە بەرمىش نەقىش،
نەقىشىڭگە داغەي، يۈزۈڭگە ۋاي-ۋاي.
شوخلانىمىسىن گويا منىپ رەقىش،
كۆرەك تۈزىدە، ئەپسۇسکى، ھاي-ھاي.

ئەركىنلىك دىدىڭ، ئۇقۇدۇڭ رەخمدەت،
چۈنكى سۆيۈنۈپ قانلار قايىنغان.

لېكىن قەددەمە توقۇلدى تۆھمەت،
 "ئۈچى" توزاقنى قۇرۇپ پايلىغان.

زامانە سېنى باش ئەككۈزدىمۇ؟
 ئۇچىن قايىنائىسىن، بۇلدۇقلالمايسەن.
 تىلىڭغا ئۇغا يا ئەككۈزدىمۇ؟
 تىلىڭ چايىنائىسىن، چۈرۈقلالمايسەن.

زامانە گە داد ئېيتىپ تالدىڭمۇ؟
 غەملىك چرايىڭ، ئۇنسىز سۆزلىيىسىن.
 قورققاق ئۆلکىسى بولۇپ قالدىڭمۇ؟
 مەيداندىمۇ سەن، نىمە كۆزلىيىسىن؟

چىللە سوغاققا سەن بەرداش ئىدىڭ،
 ئەمدى شۇمشۇيۇپ تىترەپ تۇردۇڭمۇ؟
 يۈرۈتۈم - ئېلىمگە "ئەركىنلىك" دىدىڭ،
 ئۆزەڭ ئۇچۇنلا "ئەركىن" قۇردۇڭمۇ؟

غۇربەتنە ئۇغلاڭ ئۆكسۈپ يىغلىسا،
 ھالىڭ نىچۈڭ دەپ سورالمايسەنغا؟
 ياۋالار قىلىچى يۈرەكىنى تىلغىسا،
 دەرىدگە داۋا بولا لمايسەنغا؟

بىزگە ئىپاردهك پۇراقلىرىڭنى
ئارغۇ بۇلاق تاغ توراپ قالدىمۇ؟
تىكەن ئورۇيمىش ئوراقلىرىڭنى،
ئەييارلار پەللەپ - بۇلاپ ئالدىمۇ؟

شىمالدا ئازات - ئەركىنىڭ ناۋاسى،
ئەللەرى شادان، كۆزلىرى چاقناق.
جهنۇپ جاراھەت، يوقمۇ داۋاسى،
ئاسى - جاپىلار ئۇيناتتى چوقامق.

قەشقەرde دوستلار ھەقنى ياقلىسا،
يەركەندە "قىزىل دوپپا"نى سوقتى:
خوتەندە چوماق ئەل تاياقلىسا،
دۇشمەن كۈلكىدە، دەرتىنى كىم ئۇقتى؟

ئەمە لېرەسلەر، ياتلار تامانلار،
ئەلنى ساتماقتا، تۇتۇپ بوغماقتا.
كۆزى تېڭىقلار ھەقنى يامانلار،
قەدەمدە پاسات - پىتنە توغماقتا.

كۆپچىلىك ئوغلوڭ تارتىدۇ كۈلپەت،
سېنىڭ كۈركىنىڭ راھەت بولامدۇ؟

پېرىپەك، رېلىن قىلىشىڭ ئۇلىپەت،
مەھبۇس تۈرمىدە تاقەت قىلامدۇ؟

ناتق ئۇرۇمچى ئۇنىڭ ئۆچتىمۇ؟
بېۋاپا يارىڭ ئۇرىدىمۇ يۈز؟
ئەركىڭ قولۇڭدىن ياخۇغا كۆچتىمۇ؟
يېراقنى كۆزلە، ياخۇدىن ئۇمىت ئۇز!

مۇڭلۇقى جەنۇپتا زىندان تەھىدىن،
يازدى بۇ سانى* مەكتۇپنى غېرىپ.
دۇشمن يېنىپتۇ قىلغان ئەھدىدىن،
نامىڭنى ئاقلا، مەقىقەت تېرىپ!

1947 - يىل ئۆكتەبر، خوتەن (تۈرمە).

• سانى — ئىككىنچى. .

ئايغان يار

(باللادا)

ئاه دىسم كۆكسۈم بوشار،
جانگىنەمنىڭ دەردىدە.
سەن يۈزۈڭنى تۇرۇمە،
مەن تېخى شۇ ۋەردىدە.

ئاي دىگەن ئاتىڭ مېنى،
تارتىدۇ زوقمن قىلىپ.
شۇل كۈزەل زاتىڭ مېنى
كۆيدۈرەر دەرتىمن قىلىپ.

يۈزلىرىڭ قىزىل ئانار،
سوْزلىرىڭ شىرىن ناۋات.
نەپەسىڭ چاقىما قۇنار،
قامتىڭ سەرۋى سۇبات.

ئايىلدى دانالىغىڭ،
بۇ ھەممىدىن توپىغۇندى.

ئىسىللىك - دانالبغىڭ،
باڭىڭ ئۇچۇن تۇيغۇندى.

بىنا ئۇزاق كۆك ئاستى،
تەڭرى قىلغان ئاجۇندى.
باپاڭ خاقان بولمىشتى،
تۈتكۈللىگى * لاچىندى.

سۇپات كۈنتۈغدى ئىلىك،
تۈگدۈلمىشتى هاياتىڭ.
ئاجۇن ئارا سەن بىلىك،
ئودغۇرمىشتى سۇباتىڭ.

تۇغۇلمىش سەن بىر باگدا،
ئەسىلى تۈپ ماكان ئىدى.
سەن يارالمىش ئۇ چاغدا،
باشقۇ باخ تاكان** ئىدى.

باڭلىرىڭنىڭ ھەر يانى
سېپىل تاملە ئورالغان.

* تۈتكۈللىگى - ئۇچقاندەك بۆسۈپ تۇتۇش.

** تاكان - چۆللۈك.

كۆز كۆرۈنمهس پايانى،
كاشىنكار* بوب قۇرۇلغان.

ئۇ چاغ سائى ئۆزگىلەر
خىزمەتتە قۇللۇق ئىدى.
سەن ئىشلەتكەن كۆزگىلەر
ئۆزگىگە قۇتلۇق ئىدى.

سەن ئۆسکەن ئۇ زامانلار
دەۋران بولۇپ ئۆتتىلەر.
ئۇ يۈكسەك، ئۆز ماكانلار
ۋەيران بولۇپ كەتتىلەر.

باغلىرىڭنىڭ ئورلى بار،
ئىچى كەڭرى، ئاغزى تار،
پەقت قالمىش جائىڭالزار،
سولدى - سولمىش مۇرغىزار.

باغىنىڭ ئېرىقلەرى
بولۇپ قالمىش كونا يار.

* كاشىنكار - كاشن ئىشلىكىچى.

مەرىپىت بۇلاقلىرى
 بولۇپتۇ جىنغا دىيار. *
 كۈلىپەتلەر تۈزاقلىدى،
 تۈزاقتا تۇسەلمىدىك.
 كۈشەندەڭ مازاقلىدى،
 مازاقنى بۆسەلمىدىك.
 ياتلارمۇ سالالىمىدى،
 ياتقا ھەم تۈتۈلمىدىك.
 تۇتقىمۇ سالالىمىدى،
 تۇتىنمۇ قۇتۇلمىدىك.
 سەن تۇيىقۇدا تولغانساڭ،
 بىز چىدالماي ھېيرەتنە.
 سەن سېغىنىپ يىغلىساڭ،
 بىز كۈچەرمىز گەيرەتنە.
 سەن تۇچۇن قان يىغلايدۇ،
 جان-دىل بىلەن كۆيگەنلەر.
 بۇيۇڭدا باغرىن داغلايدۇ،
 سەنى چىندىن سۆيگەنلەر.

هەر قەدەمە رەقىپلەر،

سېنى پەنلەپ كۆزلىيدۇ.

مائا ئوخشاش غېرىپلار.

"ئاه، چېنىم" دەپ اسۆزلىيدۇ.

ئايخان يار سەن ئۈچۈن،

كۆپلەر جانىدىن كەچتى،

ئاهىغا تولۇپ ئاجۇن
دۇدىدىن ئۈچۈن چاچىلى.

دەيدۇ زورنىڭ زامانە، كەچتى،

ئەي، تەڭشە لمىگەن ئالىم،

تەتۈر باققان پەلەكتىن
يەتسۇن تەڭرىگە ئالىم!

زامانە زورنىڭ دىسە،

زورغىمۇ بار كۆرۈدەيمىز،

تاماشا كورنىڭ دىسە،

بىزگىمۇ يار ئۇر دەيمىز،

* * * * *

ئايخان ياز ئامان، بول، خىل ارىغىنەپ

خۇش بولۇرسەن بىر چاغلار.

كۈرەشچان بۇ زامان، بىل،
كۆللەيدۇ نەسکى باغلار.

ئايغان، كۈل قورقىمىغىل،
سەن تۈچۈن بىز پىداكار.
تۈزگىگە هىچ باقىمىغىل،
بىزگە دەرتىمن مەدەتكار.

ئېچىلماستىن سولمىغىل،
شاخىڭىغا دەرت تەگمىسۇن.
قۇزغۇنغا كۈل بولمىغىل،
بۇلبۇلۇڭ ئاھ چەكمىسۇن.

مەن سېنى دەپ يۈرىمەن،
كېچە - كۈندۈز داغىڭدا.
قاچانغىنا سۆيەرمەن،
سېنى ئىسىل باغىڭدا.

غېربىشك غېمىڭ يىسە،
دادىڭغا تېز داۋا يوق.
دەرمانىشك بولاي دىسە،
نىكاھ تۈچۈن گۇۋا يوق.

سەن يىغلىما، ئاھ خېنىم،
 مەنمۇ دائىم كويۇڭدا؛
 تومۇردا تاشار قېنىم،
 تۇينساق دەپ تويۇڭدا. نەزىرىن

1947 - يىل نويابىر، خوتىن (تۈرمە).

كۆپىرىن لەئەمەن مەستەتىدە
 ئاخىما تولوب تاخىن
 دۈرىدىن، ئەلىخانىمىن ئەستەلمىسىدە
 نەزىرىن ئەستەلمىسىدە
 دۈرىدىن زەنلىكىن ئەستەلمىسىدە
 تەي، تەنچىسىدە.
 تەبىر ياققارىن
 بىتىرىن هەجىجىن ئەستەلمىسىدە
 بىتىرىن هەجىجىن ئەستەلمىسىدە
 ئەندىزىن ئەستەلمىسىدە
 ئەندىزىن ئەستەلمىسىدە
 ئەندىزىن ئەستەلمىسىدە

ئەندىزىن ئەندىزىن ئەستەلمىسىدە
 ئەندىزىن ئەندىزىن ئەستەلمىسىدە
 ئەندىزىن ئەندىزىن ئەستەلمىسىدە
 ئەندىزىن ئەندىزىن ئەستەلمىسىدە

ئەلەمغا باق!

ئىچىلۇن ئەلەمغا باق!
ئىچىلۇن ئەلەمغا باق!

هالىمغا باق!

جانان، كۆيىگەن يارىڭغا باق،
يار-جان، دىگەن زارىڭغا باق؛
زوقۇم يىگەن خارىڭغا باق،
ئەي گۈل باھار هالىمغا باق!

ئېشىلگەن دىل تارىڭغا باق،
جۆر كەلگەن جۈپ سازىڭغا باق؛
تۈزۈلگەن باش - تاجىڭغا باق،
ئەي دىل نەھار هالىمغا باق!

قاڭ بىلەن تۇر، ئائىڭغا باق،
يەڭ-بىلەك تۇر، كارىڭغا باق؛
ئارزو-تىلەك، ئەپكارىڭغا باق،
ئەي گۈل خۇمار هالىمغا باق!

قاير ملپ ساغ، سولۇڭغا باق،
 قىغلەننىپ چاغ- يولۇڭغا باق؛
 ئاتلىنىپ تاق ئايلىڭغا باق،
 ئىي تىل تۈمار هالىمغا باق!

من قىل لەمىسالە

1948 - يىل يانۋار، خوتىن (تۈرمە).

من قىل لەنىڭ يىن مەلىخەج نىلاب
 من قىل لەنىڭ، از نەتىئە نىلە-لى
 من قىل لەنىڭ، كەن مەلىخەج وەخەجەن
 آن قىل لەمىسالە، اھك راڭقەرىجە

من قىل لەنىڭ، بىر نەتلىشىغ
 من قىل لەنىڭ، بىر نەتلىشىغ، بىر
 من قىل لەنىڭ، بىر نەتلىشىغ، بىر
 آن قىل لەمىسالە، بىر نەتلىشىغ، بىر

من قىل لەنىڭ، بىر نەتلىشىغ، بىر
 من قىل لەنىڭ، لەپەن، ئادىب-قايدى
 من قىل لەنىڭ، لەپەن، ئادىب-قايدى، لەپەن
 آن قىل لەمىسالە، لەپەن، راڭقەرىجە

كەتمەيدۇ

قۇتلۇق قانلار تامغان يەرلەر كۆچۈپ كەتمەيدۇ،
مۇتلۇق تەندىن ئاققان تەرلەر قۇرۇپ كەتمەيدۇ؛
تىل - دەشىنامىدىن توپغان ئەرلەر چۆچۈپ كەتمەيدۇ،
غۇۋا شامدىن چىققان نۇرلەر يورۇپ كەتمەيدۇ.

تۇزاق بىلەن ياش بۇلىپ لار تۇلۇپ كەتمەيدۇ،
ئالدام بىلەن ساپ كۆڭۈللەر كۈلۈپ كەتمەيدۇ؛
تۇزۇش بىلەن غۇنچە - گۈللىر سولۇپ كەتمەيدۇ،
دەپسەش بىلەن بۇ باغ چۆللىر بولۇپ كەتمەيدۇ.

زۇلۇم قامچا سالغان مىزلىر يۈتۈپ كەتمەيدۇ،
ئالدامچىغا بىزنىڭ ئەللىر بۈتۈپ كەتمەيدۇ؛
چۈغۈندە كىنى ئەمدى گۈللىر كۈتۈپ كەتمەيدۇ،
ئېلىم تۇيغان! تېخى كېزلىر تۇتۇپ كەتمەيدۇ!

1948 - يېل فېۋرال، خوتەن (تۈرمە) .

سەن! (1)

چولپان كەبى پارلىغان، قالڭىزى سەن - سەن،
يۈزۈڭ كويا نۇرلىغان، ئۇن بەش كۈنلۈك ئاي.
ئاهۇ كۆزدىن قاللىغان، خان قىزى سەن - سەن،
ئاشقلارنى چۇلغىغان، كۈن كۆرۈملۈك ئاي.

مۇنچە كەبى تىزلىغان تىشلىرىڭ ئاقتۇر،
قىيىق قارا قاشلىرىڭ بولۇپتۇر بىر يى:
قويۇققىنا كىرىپىكلىرىڭ جانغا بىر تۇقتۇر،
يۇققا، لەۋەن لەۋلىرىڭ شېكەردۈر كويا.

قۇندۇز كەبى چاچلىرىڭ تۇشاڭ تۇرۇ لەن،
يىپەك كۆينەك تىچىدە توبىنا رئاق تېنىڭ؛
تولۇن ئايىدەك تۇزلا ردىن سەنلا كۆرۈلگەن،
شۇڭا ئاشق كۆپ بولۇپ قايىنا رەتىنىڭ!

1948 - يىل فېۋراں، خوتەن (تۈرمە).

مەن!

مەن تۈزەمنى يىتىم دىسم، ئانام بار ئىكەن،
يالغۇزەك - مىسکىن دىسم، ئېلىم يار ئىكەن.
باڭلىرىمىنى قايىناق دىسم، گۈللەر خار ئىكەن،
پۇت - قولۇمنى بوشاق دىسم، يوللار تار ئىكەن.

ئانام مۇڭدىن ئويغانسىدى ھالىمنى بىلسە،
ۋەسىلە ھەم بىر قاندۇرۇپ ياردىم بەزلىسە؛
باڭلىرىمەمۇ تۈزۈلەردى باھارىم كەلسە،
يوللار كەڭرى بولۇر ئىدى زامان تۈزۈلە.

شۇڭا دەيمەن مەن بىر دەرتىمەن، دەردىم تولادۇر،
تۇمت - ئىشەنچ يۈزلىتۈزى ئالدا، شۇ بولۇر دەرمان.
ھەر مالامەت ئارقىسىدىن سۈيۈنچ بولادۇر،
كى يارا دىل سۈيۈنگەندە قالىمغا ئارمان!

1948 - يىل، خوتەن (تۈرمە).

دەردىم ۋە دەرمانىم

مەن زاماندىن كايىسام،
زامان مەندىن ئاغرىنىپتۇ.
مۇڭدىن بويۇن تولغىسام،
دەرتىم مەندىن زارلىنىپتۇ.

1

خەلقىم ھامان غەپلەتتە،
قائىغىر قاخشار كۈلپەتتە،
جاھالەتتە كۈن كۆرمەي،
سەرسان يۈرەر غۇربەتتە.

خەلقىمۇ جان تەسىددۇق
دەسىم، دەرتىن ئايلانىدىم.
خەلقىم بولغاچ تەپەدرۇق*،
شۇم ئاياقتا چېيلەندىم.

* تەپەدرۇق — بولۇنۇش، چېچىلىپ كېتىش.

سېنى دەپ تاغ ئاغلىسام،
هاسا يولداشم مېنىڭ.
سائى ئۈمىت باغلىسام،
قدىم قولداشم مېنىڭ.

”ئاه، خەلقىم!“ دىگەنسىرى،
غەپلەت باستى باشىڭىنى.
نەسلىڭ غەم يىگەنسىرى،
ياتلار يىدى ئاشىڭىنى.

پالتا سېپى ئۆزەگىدىن،
دۈشىمەنلىرىڭ كۈلكىدە.
ئۇتلار ياندى كۆزۈگىدىن،
ئاراملىق يوق ئۆلکىدە.

ئىلى دو لقۇن قوزغىتىپ،
ئالاتىيدىن چىقتى سادا.
پامىرنى قىش مۇزلىتىپ،
ۋەھىشەت قوپتى تارىمدا.

دەردىگە كۆپ دەرتىمن مەن،
ئۇمىدىگۈر دەرمانىم.

سائى چاپسام كەتمەن مەن،
كېلۈر بىر كۈن ئارمانىم.

2

سەن نۇچۇن كۆكىرەك كېرىپ،
ئاتلانغان پىداكارلار؛
تۇمانىلاردا سەپ يېرىپ،
بەردى قانچە قۇرباللار.

قايىسى دۈشىمەن، قايىسى دوست،
بادچىگە كۆز سال ئەمدى.
دۈشىمەننىڭ يولىنى توس،
سانقىنلارنى چال ئەمدى.

ياشاش نۇچۇن چىڭ بىرىك،
شۇندىن كېلۈر حالاۋەت.
ئىل سىچى بولسا يېرىك،
ئاقىۋىتى—مالامەت.

گۈزەل، بایدۇر، كەڭ—كەڭرى،
سەن يارالغان بۇ دىيار.
تەپەر دۇق يولى ئەڭرى،
بىزلىك بولسۇن سائى يار.

ئاھ بىلەن دەرت ساقايىماس،

سەن زامانغا بولما قول.

بىر ياقدىن چىقارساڭ باش،

مېجەلمەيدۇ يامان قول.

* * *

خەلقىم مۇڭدىن ئۆيغانسالىڭ،

ئۇمىدىم، شۇ تارمانىم.

ھۆرلۈك سۈيىگە قانسا،

دەردىمگە شۇ دەرمانىم!

پىالىڭىز دەرمانىم،

1948 - يىل، خوتىن (تۈرىم).

رەتكىن بىلەن دەرمانىم، تىلە ئەلىنىم،

رەتكىن بىلەن دەرمانىم، ئەلىنىم،

ئەلىنىم، بىلەن دەرمانىم،

٥٥*٥٥*٥٥*٥٥*٥٥*

سەن (2)

ئۇرکىنىڭ دەۋاىسىدە تەلەپكارىم سەن،
رەقىپلەرنى چەيلەشتە مەددەتكارىم سەن.

هاياتلىق تومۇرىدا قىزىل قانىم سەن،
سەلتەنەت قۇرسام ئەگەر سەن خاقانىم سەن.

ئۇمرۇمنىڭ هايات سۈپىي ھەم دىل شادى سەن،
كۆركەملەكىنىڭ كۆركى سەن ھەم گۈل شادى سەن.

شاىئرلەغم - شېئىرىم، سەنئەتىممۇ سەن،
چرايمغا نۇر بەرگەن تەلئەتىممۇ سەن.

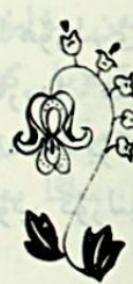
كۆزۈمنىڭ قارچۇغىسى - گۆھەر نۇرى سەن،
ئىككى ئالەمنىڭ ماڭا چىن غۇرۇرى سەن.

ھۆرمەت دىسمەم، ئەل ئارا ئىززەتىممۇ سەن،
شېكەر - قەندىن مىڭ ئارتۇق لەززەتىممۇ سەن.

سەن تۈچۈن جاپا چىكىسىم - راھىتىم سەن - سەن.
كەلسە راھەت مېھنەتتىن، ئامىتىم سەن - سەن!

صالىھىن ئەلمۇن - 1948 - يېركەن (تۈرمە).

ئەن دە ئەللىق وۇچقاچىدۇر ئەن ئەللىق ئەن ئەللىق
ئەن دە ئەللىق وۇچقاچىدۇر ئەن ئەللىق ئەن ئەللىق
ئەن دە ئەللىق وۇچقاچىدۇر ئەن ئەللىق ئەن ئەللىق
ئەن دە ئەللىق وۇچقاچىدۇر ئەن ئەللىق ئەن ئەللىق

ئەن دە ئەللىق وۇچقاچىدۇر ئەن ئەللىق
ئەن دە ئەللىق وۇچقاچىدۇر ئەن ئەللىق
ئەن دە ئەللىق وۇچقاچىدۇر ئەن ئەللىق
ئەن دە ئەللىق وۇچقاچىدۇر ئەن ئەللىق

ئەن دە ئەللىق كەن
ئەن دە ئەللىق كەن
ئەن دە ئەللىق كەن
ئەن دە ئەللىق كەن
ئەن دە ئەللىق كەن
ئەن دە ئەللىق كەن كەن

فەقىل ئەلمۇن - 1948.

ئەن ئەللىق كەن كەن

مۇھىمەن - مۇھىمەن - مۇھىمەن - مۇھىمەن - مۇھىمەن - مۇھىمەن

گادامەن

کۈنلەر دەشتىدە، يارنىڭ رىشتىدە بولۇم ئادامەن،
چولپانغا دەرتەمن، ئايغا مىڭ بەنتەمن، بولۇم پىدا مەن؛
ئىنسان قەستىدىن، يالغان دەستىدىن بولۇم نادامەن،
yarنى ئىزلىبان، قۇتۇپ كۆزلىبان بولۇم گادامەن.

ئۇمت نۇرلىرى، ۋاپا ھۆرلىرى ماڭادۇر يۈرەك،
قارا ئارىدا، تاھىر ياربىدا "هایات نە كېرەك!"
ئۇمت ئالىدا بەس، قەغەز بۆكتە مەس، ۋىجداندۇر تىرەك،
yarنى ئىزلىبان، قۇتۇپ كۆزلىبان بولۇم گادامەن.

ئۇمت بەھرىدە، جاپا نەھرىدە شاۋقۇن بېسىلدى،
"ئەھدى" چوڭ ئىكەن، "خۇلقى" توڭ ئىكەن، يۈرەك قىسىلدى.
بويىنۇم پۈكۈلدى، تىلىم تۇتۇلدى، ئەركىم كېسىلدى،
yarنى ئىزلىبان، قۇتۇپ كۆزلىبان، بولۇم گادامەن.
1948 - يىل نوباتى، ئاقسو.
(ئەسلى 1947 - يىلىكى تەسرا تىن تۈزۈلغان)

سائىا بەنتىمەن

تەبەسىسۇم قىلىچۇ، ئەي دىلبەر،
قىزىل يۈزۈڭ كۆيا قەمبەر،
كۆزۈڭ شەلايۇ، نۇر-ئەنۋەر،
مۇھىپ* دەرتىمەن، سائىا بەنتىمەن.

جاھان باغىدا سەن بۇلۇل،
سېنىڭ ئىشىقىڭ قىزىل گۈل، گۈل،
گۈل ئەندامىڭ، ساچىڭ سۇمبۇل،
مۇھىپ دەرتىمەن، سائىا بەنتىمەن.

تىلەك كۆكىدە چوغ يۈلتۈز،
سېنىڭ ئاشقلېرىڭ دىلسۈز،
ياتار سايدا كەبى قۇندۇز،
مۇھىپ دەرتىمەن، سائىا بەنتىمەن.

* مۇھىپ — مۇھەببەت قويغۇچى، سۆيگۈچى.

چرا يىڭ ئاپتايپ - تەنەت،
 بە خۇلقۇڭ گۈزەل سەنئەت،
 سائىڭ كۆندى جىمى دېپىئەت،
 مۇھىپ دەرتەمن، سائىڭ بەنەنەمن.

يىلىك 1948 - يىلىك نويابىر، قەشقەر.

بەنەنەمن بەنەنەنەن بەنەنەنەن
 شەقىقەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن
 يارىنىڭ بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن

شۇمۇت بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن
 ھارا ۋارىدا بەنەنەنەن بەنەنەنەن
 قىسىدە بەنەنەنەن بەنەنەنەن
 بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن

بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن
 بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن
 بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن
 بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن

بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن بەنەنەنەن

قايغۇم

بىر تۈغۈلدۈم، ئىككى ئۆلۈم بۇ جاھاندا ئەللەرم،
 ياش تۈرۈپ كەتتى مادارىم ھەم پۈكۈلدى بەللەرم.
ئەن سەپىتىلىك

بىر-مۇچ ئاي ئوييناپتىمەن ھايات بېغى مۇشۇلا دەپ،
 دەردى كۆپ ھەم دەردى يوقتك بىخارامان، بىتلەپ.
ئەن سەپىتىلىك

يىل باھارى كەلدى ھەر يىل، بىر باھارىم كەلمىدى،
 بىر باھارىم كەلگىچە ھەم زامان ئازاملىق بەرمىدى.
ئەن سەپىتىلىك

گۈل نەسىبىم، ياش مەۋسۇمىم كەتتى بىھۇدە ئۆتۈپ،
 ئەمدى قالىتراپقىنا ئاغزىم تېچىپ تۈرۈم كۆتۈپ.
ئەن سەپىتىلىك

نەدە ئۇ غۇنچە ۋاقت، نەدە باھار: ئالما، ئانار؟
 بېشىم سېلىپ ئاه-نالەشم بىرلە يۈرەكتىن ئوت يانار.
ئەن سەپىتىلىك

كۆزلىرىم قايغۇدا نەم، سۆزلىرىمە لەززەت يوق،
 نىگە؟ ئائىلىغۇچى يوقمۇ! نىگە، مەندە ئىززەت يوق.
 1948 - يىل نويابىر، قەشقەر.

”يېڭى يېل“غا مەدھىيە

يېڭى كۈنلەر كەلگەن بىلەن تۇرمۇشۇم كونە،
بىساتىدا يېڭىلىق يوق، تۇرىپىمۇ رەھنە.

چاپان يېرتقى، نامۇ پارچە، ھايىات مەناسىز،
كۆزلەر چاپاق، بىلەك كۈچسiz، جىسمىم رەناسىز.

ۋاپا كۈتكەن يارلىرىدىن جاپا كۆرۈم، ھەم —
جاپا دەستىدە تولا داتلاپ، يەنە چەكتىم غەم.

بۇ دەرتلەردىن دەرتىمن بولۇپ ئاچسام كۆزۈمنى،
يا كۆزۈمنى ئاچالماسىمن ياكى سۆزۈمنى....

”يېڭى“ دىگەن ھامان ئۇينار قانلىق يۈرەكلىدە،
يدر وە كۆكە پاتماس گويا يېڭى تىلەكلىدە.

”يېڭى“ دىگەن سۆزلەر يەنە كۆكە تۇچىدۇ،
تۇچىدۇ - دە، توزۇيدۇ ھەم توزان قۇچىدۇ.

ئەي، يېڭى يىل! يېڭى درگەن ئاتىڭ شەردېتۈر،
زاتىڭ سېنىڭ تۇزىگەرمىگەن "قارا ئەدرەپتۈر".

ياق! ... يىللارنىڭ كۆزلىرىنى تۇيىقۇ باسالماسى،
قۇيۇن بىرلە توزان، ساتوتون-تۇمان تولماسى!

1947 - يىل خوتەندە يېزىلغان،

1948 - يىل قەشقەرددە تۈزىتىلگەن.

ئۆك قولۇشىپ كەزىر قانلىشى يىقىغىر علەيمىندا رايىتەن ئەنەن
سا، اپى سەلەمەن ئەللىكلىشىمۇر-مىشىقىمىلىكلىكىلى بىرچۈرمەكىنەن

ئەن اپىمە راھە رىمەتى رەعاھە قەلتەنەن ئېتىلىپ

ئەن اپىمە رەعاھە رەلاڭاتىتەن ئەللىكلىشى ئەنەنەن

ئەن اپىمە رەعاھە ئەللىكلىشى ئەن لەقىل ئەلسەن

ئەن اپىمە ئەللىكلىشى ئەن ئەللىكلىشىمۇ

لەكىنەن ئەللىكلىشىمۇ - ئەن ئەمەن ئەمەن

ئەن مەلىپەت ئەللا - ئەن ئەللىكلىشىمۇ ئەن ئەمەن بىلەك

ئەن مەلىپەت ئەللا - ئەللا ئەللىكلىشىمۇ - ئەن ئەمەن بىلەك

ئەن مەلىپەت ئەللا - ئەن ئەللىكلىشىمۇ ئەن ئەمەن بىلەك

ئەن مەلىپەت ئەللا - ئەن ئەللىكلىشىمۇ ئەن ئەمەن بىلەك

بىلەك ئەللىكلىشىمۇ - ئەن ئەللىكلىشىمۇ - ئەن ئەمەن بىلەك

بەشەنەتەنەمەنە

ئىشتىپاچ

(مۇخەممەس)

ئاشتى ئىشقىم ھەسىلەپ، خەستە نام - شەنىڭ كۆرۈپ،
لەۋلىرىم تاپتى نېسبىپ، لەۋزى ئەپشانىڭ كۆرۈپ؛
چۈشتى چېھرىڭىڭە كۆزۈم، ئەلده نىشانەڭ كۆرۈپ،
تۇتۇق چىراي ئېچىلدى نۇرى پىشانەڭ كۆرۈپ؛
كۆڭلۈم ئويى پارلانسا خۇرشد - رەخشانىڭ كۆرۈپ.

سياقىڭىنى كۆرسەتكەج بولدى جىمى ئەل ھەيران،
بەرگەن ئىدىڭ بىشارەت تىلەكلەر بولدى تەيران؛
ۋىسال تاپقان مۇرىدىڭ جاھاندا سۇردى دەۋران،
رەپىقىڭىڭە يۈزلەنسەڭ رەقىبىڭ بولۇر ۋەيران؛
دەيمەن يۈزۈم نۇرلانسا خۇرشد - رەخشانىڭ كۆرۈپ.

ئائلاپ شىرىن سۆزۈڭنى قۇلاق - گاراڭ ئېچىلدى،
كۆرسىتىپ تۇغ - مەنزىلىنى يول كەڭ - ھاللاڭ ئېچىلدى،
كۆرۈپ ماڭغان يولۇڭنى نىيەت سۈيى ئېچىلدى،
ۋىسالىڭىنى كۆزلەپ، مىڭ جان بولسىمۇ كېچىلدى؛
چېنیم ياشناپ - يايرانسا خۇرشد - رەخشانىڭ كۆرۈپ.

مېھرىڭ بولسا ماداردم جان قوشۇلغاي جېنېمغا،
كۆزۈڭ نۇرى - يېشىندىن نۇت تۇتاشقاي ئىنېمغا؛
بۇ نۇت نۇرتىدپ يۈرەكىنى قان قوشۇلغاي قېنېمغا،
نۇت كۆيدۈرسە تېنېمىنى شەردپ قونغايى شانېمغا؛
خەستە دىلىم ئوڭلansa خۇرشد - رەخشانىڭ كۆرۈپ.

قىلسۇن ئوتۇڭ مەيلى كۈل چىرىك خانۇ - مانىمنى،
تەسەددۇق قىلغۇسىمەن ساڭا جانۇ - مالىمنى؛
قاراپ قويىدۇڭ بىر مەرتە سورىمىدىڭ حالىمنى،
تۇت قولۇمنى ئەزىزلىپ، كەتكۈزگەن كۇمانىمنى؛
خاراپ خانەم جانلansa خۇرشد - رەخشانىڭ كۆرۈپ.

1949 - يىل 22 - يانۋار، قەشقەر.

ئەركىن دەپەس ئەزىزلىپ
ئەن شەلم مېشىڭ،
سەير قۇياش نۇر جانلىپ
مۇداڭ ياز - خان،
ەن قورۇقچىڭ لازارىم
ئەن ئاشىم مېشىڭ،
ئوغلانىڭما خىش بۇيى جەنلىپ
كەلەن، يازان، خان

ئالىش ناۋاسى

(1950—1982)

ئەركىن ئەپەس ئالۇر ئەمدى بوجۇلغان ئېلىم مېنىڭ،
سەير قۇيىش نۇر چاچار، سۇرگىل دەۋران يار-جان.
مەن قورۇقچۇڭ لالىزارىم—ھەق مۇچۇن ئانىم مېنىڭ،
ئوغلانىڭغا خۇش بۇي چېچىپ، تېچىل ئەلۋان، يار-جان!

حـامـلـةـاـ

(١٩٢١ - ١٩٢٣)

مـكـتـبـهـ مـسـلـيـهـ نـلـفـيـهـ مـهـرـجـانـ عـلـيـهـ مـسـلـيـهـ مـهـرـجـانـ
مـنـ لـهـ - مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ
مـكـتـبـهـ مـسـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ
مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ مـلـيـهـ

ئازاتلىق جەڭچىلىرىگە

(شېئىردىن پارچە)

لاچىن بولۇپ نۇرتتۈڭ

توسقۇن تاغلاردىن:

قوغلىدىڭ

ير تقوچلارنى—

قۇزغۇنلارنى

گۈزەل باغلاردىن.

رەقىپلىڭ زاۋال تاپتى،

كۈندەشلەر تاپتى گۆرنى.

سېنى دىگەن جاپاکەشلەر

كۈرهش ئىچىدە

تاپتى يولىنى.

كارى-بارىڭ

ئېنىق-ئايىدىڭ—

ھەممىگە ئايىان،

چۈنکى ئەلگە بەردىڭ ئامانلىق:
 سېنىڭ ئالدىڭدا ياؤۋۇزلار
 بولدى "قويان"،
 "مەن - مەن" دىگەن كاززاپلارنىڭ
 ياتقان يېرى سامانلىق.

سائى قاراپ ئاقماقتا
 رەخەمەت دەرىياسى.
 شانلىق تىزلىرىڭدىن
 ئۇنەمەكتە
 راهەت گىياسى.
 سالام! سائى،
 كۆكى ئايىدەك
 كۈلگەن ئىنساندىن:
 تىلى ئەمدى سۆزگە كىرگەن
 شىرىن لىساندىن.
 رەخەمەت دەيدۇ
 ياخىرتىپ سادا،
 كۈلزار باغلار،
 قىر ۋە دەرىيا؛
 هىڭىڭىدىن تارتىپ

پامىزدەك تاغلار،

غۇرۇر تيانشان،

ئازات ھىمالايا!

بارچە ئوتلۇق قەلبىدە،

كۈن شۇتسى نۇچۇق پىكىرىدە،

ئاي ئابقا ئۆزلىش ھۆر مېھىتىدە

ئۇن يېرى يادلايدۇ سېنى

بۇ يېلىشكە دەپتىزدا ھەم ئۇستىخانىدا؛

قىلىپ تەۋسىپىڭ

ئىقىبا ئاماڭۇزىلەك دائىم زىكىرىدە

ئېچىلغاج ئورۇرۇ ھەم سۆھىبىتىدە،

ھەۋدىشكە سەلەيدۇ سېنى

يىللاردىن بەقىتمە لۇھەك داستىخانىدا.

زامانىدا قىلىپ تەڭكەش سازەندە،

ياشلىقنى ئاماللا

چالماقتا شوخ دۇتارىنى.

ئۇخشار ئىلها مەلىنپ ئۇتۇق چېچە كىلىرىڭدىن،

ئائىلاب قەھرى مانلىق چۆچە كىلىرىڭدىن،

داستانغا سازلىدى

ئەدرۇەتلىق ئەل خۇشتارىنى.

مەنمۇ جۆر بولۇپ
 قىلىپ تەمبۇر قەلەمنى،
 ئاتاپ شەنگە
 ھۆر لۈك كۈيىنى
 چىكىمەن.
 تەسەددۇق بولۇپ
 نىشانەڭگە،
 جان - ۋەسلىمنى
 تىكىمەن!
 1950 - يىل، تۈرۈمچى.

سەدىقەن - كىشىلىرىن:
 ئىلى شەندىرىمەنلىرىنىڭچەن بىلە
 شەلەخ
 وەزىت لە ئازىز خېت
 ئىن بىكە بىلاك
 ئىن بىكە بىلاك
 قىز وە دەرىز بىلەن لەنلىتىء
 سەنگىزىن ئارىسى، رەنلەتىئەن رادى

نورۇزغا ئەقدىدە

كۈن ۇوتتى قوغلىشىپ، ئايilarمۇ نۇچتى،
ئاي ئايغا ئۇللىشىپ، يىللار ئوزاندى.
تۈن يېرىپ چىققان يىل سائادەت قۇچتى،
بۇ يىلىنىڭ سوبھىسى ئىقبال قازاندى.

ئىقبالغا نۇمتۇلگەن نەلەملەك كۆزلەر
بېچىلغاج نور كۆرۈپ كۈندىن چاڭقىدى.
ھەۋەسکە كۆمۈلگەن قىز، قىران-بۆزلەر
يىللاردىن بەختىنى ئېنىق ئاڭقىدى.

زاماننىڭ ئۆمۈرلە بولىمىدى نىشى،
ياشلىقنى قاماالاب كۆمدى تۈپراققا.
نۇيلىسا نۇتكەنكى ئۆمرىنى كىشى،
ئوخشايدۇ ھەركۈنى خازان ياپراققا.

ئەرۋەش — ئەپسۇن.

قارا دەھىھەت تۈن شۇملىق پەللىسى،
 تەرۋەشلەپ * ھەر ياشنى ھەر يان سوردىدى.
 تۇتەمىشنىڭ بىر چاغلىق شىرىن ئەللىسى،
 تۆكىسگەن كۆڭۈلى بەزلەپ قورىدى.

پايىماللاپ كەتى يىل ئىنسان قەدرىنى،
 ۋاه دەرىخ! لەنتى تۇتەمىش زامانغا.
 تۇتى ياش ئالالماي يىلدىن ئەجرىنى،
 چۈنكى يىل قىلىمىدى پىسەنت ئىنسانغا.

ئوغۇل - قىز ياراتقان نېمەتلەرىدىن،
 ھەسسى دەپ يىللاردىن كۈتكەندى ئىھسان. لەللىك
 تۇتكۈزگەن تۇمۇرنىڭ قىسمەتلەرىدىن،
 تاپىمىدىن ھىچ لەززەت رەنجىگەن ئىنسان.

سۈزۈلدى كۈنچىقىش چولپان چوغلىنىپ،
 چىقىتى كۈن ئالتۇندەك زۇلپىنى تاراپ. لەللىك
 جان تەسلىم قىلدى تۈن ھەر يان تولغىنىپ، لىلىك
 تۇغۇلۇپ بىزگە كۈن كۈلمەكتە قاراپ.

چاپارەن چىڭ منىپ يىللار ئېتىغا،
 مىنۇتنى قەدىرلەپ، ئەلگە بېغىشلاب.

ئەل ئىشىن تۇرنىتىپ يۈرەك قېتىغا،
كۈيلىيەن زەپەرنىڭ كۈيىن يېنىشلاپ.

ئۇزەرمەن هىچ چۈشمەي يىل كارابىدىن،
تۇرالىلاپ تىلىمدا دىلدىن قەسىدە.
تۇتسا جام يىل كۈرەش مەي - شارابىدىن،
پىدامەن نورۇزغا ساقلاپ تۇقىدە.
1950 - يىل يانۋار، تۇرۇمچى.

وەلەپەرەن عاپقىنەن لەڭ بىشىڭىز
لىپ ئەقىپ رىبەنەن سەلەنەن پەكتەنە
وەلەپەرەن عاپقىنەن ئەن ئەن ئەن ئەن
لىقىن وەلە لەلەنەن لەلەنەن رىبەنەن.

شىباپىنەن فەساپىز تەققىمە : ۱۹۵۰
نەستىدە شىسىدە ، بىلەن ئەن ئەن ئەن ئەن

يېڭى ئاڭ

ئۇزاق تۇن تۈگەپ، ئاتقى قىزىل تاڭ،
تاڭ نۇرى بىلەن كۆڭلۈم يورىدى.
ووجۇدۇمغا كۈچ بەردى يېڭى ئاڭ،
يېڭى ئاڭ يېڭى يولغا جورىدى.

يارىشپ زامان تۇغۇلدى تۇغلۇم،
قوشلاپ قۇتلىدى مېنى يېڭى يىل.
دوھىي ئازاپتىن تەڭلا قۇتۇلدۇم،
يېڭى يىل بەردى ماڭا تۇچ ئەقل.

بىرى: نىشاننى تاپتىڭ، ئاداشما،
نىشاننى كۆزلەپ توغرا مېكىۋەر،
بىرى: ئەلنى دە، ئەلنى تۇنۇتما،
ئەلدىن ئايىريلسا، شۇنى بۆرە يەر:

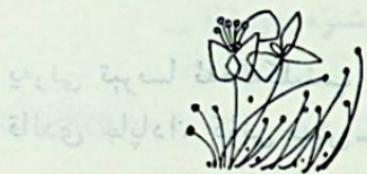
بىرى: ھەقىقەت، بولسۇن مىزانىڭ،
ئايىرلىمىسىۇن تىل، قەلىمىڭ ھەقتىن.

مۇچىخە خەلەتىنى قىلىپ ئېبرەت سۆز،
ئىلھامنى ئالاي قىزىل شەپەقتىن.

ئاچاي تارىختىن يېڭى بىر بەتنى،
قىلىن ئوغۇلۇمنى ئاتاپ يېڭى زامانغا.
چۆرۈپ تاشلىدىم كونا بىساتنى،
كىم خاتىمە بېرىپ كونا دەۋرانغا.

”شەنستەت“ 1950 - يىل ئورۇمچى.

ياد تاپىسى ئەلمەتى دەۋتنىڭ ئەمكەنلىقى سەندىھىجىڭ
كۆرگىن دەغاننىڭ پىن كۆرۈمىنى
دەغان قۇلۇ ئەملىقىدا ئەنابىر ئەپەنەت ئەكتەپ
ئەندى قۇتۇلغانى شىرى.

دەغان دەنگىز ئەپ رەۋاد ئەنلىقى
دەغان دەنگىز ئەپ رەۋاد ئەنلىقى.

دەغان دەنگىز ئەپ رەۋاد ئەنلىقى
دەغان دەنگىز ئەپ رەۋاد ئەنلىقى.

يەر ئىگىسىنى تاپتى

لەلەغ بېلەن يەنەنەلەخەنە.

يەرنى ئاچقان نۇر، تا نەلمىساقتىن

قۇتۇلا لمغان ئالۋاڭ - ياساقتىن.

مۇلكى بولدى يەر بىكارچى "خەقنىڭ"

كۆزى كۆرمىدى زۇلۇمنى "ھەقنىڭ".

ھەقدارى يەرنىڭ بولدى جاۋاپكار،

بىكار تەلەپلەر بولدى تەلەپكار.

يەرنى تېرسا نەمگە كلىنپ نەر،

قالدى جاپادا، كۈنى بەش - بەتەر:

ئىچكىنى داغ سۇ، يىيگىنى زاغرا،

كىيىگىنى خام بۆز، ياتقىنى ئورا.

ئۇڭدا ياتقانلار چايىندى ياغنى، زانىڭ،

دېخاننىڭ قولى كۆكەرتىسە باغنى.

يەرگە تېرىقچى مەجبۇرى نىشلەپ،
ئاھىرى قالدى لېۋىنى چىشلەپ.

تۈزۈمنى تۇرۇپ بولدى نىسلاھات،
قىلىندى مىڭ - مىڭ يىللۇق ھىساۋات.

كىم تەرسە يەرنى تىلکىگە ئالدى،
تەۋلىيە خەتنى گۇلخانغا سالدى.

يەرتاپتى ئاھىر چىن نىگىسىنى،
كۆرگىن دىخاننىڭ چىن كۈلکىسىنى.

دەخان قۇتۇلدى بويۇن تۇرۇقتىن،
ئەمدى قۇتۇلغاي شەرە چورۇقتىن.

مەرىمەتلىك ئەتكەن ئەتكەن، بىلەنلەن 1952 - يىل.

ئىلىم - پەنكىچىدا قىشىدا ئەتكەن،
دېرىجى 22 ئەتكەن ئەتكەن،

تۇرقۇرۇچى ئەتكەن ئەتكەن،
ھەق - نامەقى ئەتكەن ئەتكەن،

ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن،
ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن،

ئاچقىل ساۋااتنى!

تائىلىك قىلىپ قىلىپ... تائىلىك قىلىپ

ئىشچى - دىخان قېرىنداش نۇر كىڭىنى تاپتىڭ،
كەڭ ئېتىزدا ئويىنتىپ كەتمەننى چاپتىڭ.

مەڭگۈ هايات سۈرۈشكە ئاچقىل ساۋااتنى،
لەززەتلەنپ بىلەمدىن چاققىل ناۋااتنى.

كۆپ نۇسرلەر جاھالەت بوغدى قامااللاپ،
چىرمىۋالعاچ خۇراپات ھەر خىل ئامااللاپ.

نادانلىقنىڭ چۆلىدە يۈرۈدۈڭ تەنترەپ،
سۇناي نەممىس كانايدىن دائىم نۇنسىرەپ.

كۆزى نۇچۇق كور بولۇپ دۇنيانى كۆرمەي،
ھۆنەر - پەندىن كۆزۈڭە سۈرەننى سۈرمەي.

قانچە نۇسر ئارقىدا قالدىڭ نۇل ئارا،
قارا كۈننىڭ دەستىدىن يۈلۈڭمۇ قارا.

زامان تەتۈر چۆگۈل، پ توستقان قۇياشنى،
 ئۇرۇغ چاچساڭ زىمىنمۇ بەرمىدى ئاشنى.

نىمجان بېلىڭ پۇكۇلگەن ئالۋاڭ - پاراقتن،
 قۇتۇلمىغان ئۇچاڭمۇ جەندە - قۇراقتىن.

* * *

نىجاتكارىم رۇسلىدى سۇنغان بېلىڭنى،
 هووقۇق بەردى، كۆرسەتى مېڭىش يولۇڭنى.

ساۋاتىسىز ئەل، نادان ئەل ئەركىن ياشالماس،
 رەپتاردا يوق، يا رەتتە قىردىن ئاشالماس.

قافاتلانسۇن ساۋاتلىق بولۇش ھەركىتى،
 ئۇقۇش بىلەن خاماننىڭ بولۇر بەركىتى.

مەرىپەتنىڭ تېتىدا چۈشكىن بەيىگىگە،
 ئىلىم - پەتنىڭ بېغىدا قېتىل سەيلىگە.

ئۇقۇ، ئاقار جان خەلقىم، بەختىڭ ئۇقۇشتى،
 ھەق - ناھەقنى ئايىرماق دۇنيا تونۇشتى.

1953 - يىل، ئۇرۇمچى.

من سەنچىلەن - مەلەپەن مەلەپەن غەلىپەن لەھەن

من سەنچىلەن - مەلەپەن غەلىپەن لەھەن لەھەن

چىمەنندە گۈل

چىمەنندە گۈل نۇ، گۈل چىمەن

مەيدانىدا مەرغۇپ چېچەك،

ئاشقىمەن، گۈلچىمەن،

ئالدىڭدا تۈزگە خوب پېچەك.

چىراي بازارىدا يەك سەن،

جاھان غەۋاھىسىدىن ساق سەن؛

چىداشلىق بېيگىدە بەك سەن،

قىزىل سەن، سۇتىنىمۇ ئاق سەن.

كۆڭۈل بەردىم سائىا چىندىن،

فەنمە دەر مەيلى ھەر كىشى،

تۇتىيا ھەم تۈپرىغىڭ چىمىدىم،

سەنى ئاسراش ۋىجدان ئىشى.

گۈلدىن گۈلگە قونۇپ يۈرەر،
چىپار كېپىنەك ئەمەسمەن؛
كى ھۆسنىڭگە ھۆسۈن بېرىد
ياپىرىغىمەن، ساڭا خاس مەن.

١ - 1957 - يىل ئىيول، قەشقەر.

ئەن ئەن لەقىتە - رەبىعە ئەن ئەن لەقىتە
ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن
ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن
ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن

پەي - ٤٤٩١.

ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن لەقىتە
ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن
ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن
ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن لەقىتە ئەن ئەن

پەي - ٤٤٩٢.

8

لەشلە ئەن ئەن لەشلە ئەن ئەن لەشلە ئەن ئەن
لەشلە ئەن ئەن لەشلە ئەن ئەن لەشلە ئەن ئەن

تۇيۇقلار

1

كۈرەش يولى تۇزاق يول، نەگرى - توقاى، تۇز،
ھەرنە دىشوارلىقتا ھەم سەپنى قايتىماي تۇز؛
كەلسە تۇتۇق مېھنەتنىن ھايىات چېغىندا،
زەپەر تۇچۇن ياخىرىتىپ، شوخ سازىڭنى تۇز!

1952 - يىل.

2

ئېتىپ ھۆرتاڭ شولىدە سۇندى تۇن - قارا،
چوڭ سەپەرگە ئاتلىدۇق، كۆزلەپ چوڭ قارا.
نەمدى ئىشلەش پەيتى بىل، قىلغىل ياخشىلىق،
بولما نەلگە سەن يامان ھەم كۆڭلى قارا.

1957 - يىل.

3

مەپتۇن بولۇپ كۆڭلۈم چۈشكەن قەلم قاشقا،
ۋەسىلىنى دەپ چاپقان مىنسىپ تورۇق قاشقا.

قەلەم قاشتنى نۇلا نىكەن ئېزىز خەلقىم،
ئەلنى كۈيلىپ ئۇ ياي نەزمە يۈرۈڭىقاشتقا.

كېپ ئۆتكەم چەنگىز بىلەنەتىقى - 1962

ئۇش مۇبارەتىقى دەۋامىڭىلەم ئۆزۈمىن ئەندىم

قىلىپ سەزىلىتىمىشىنىڭ سەنەتىقى بىلەنەتىقى دەۋامىڭىلەم
شۇرىن تېبىھىزىپ ئەپلىلەر ئۇنىمى مەقۇم، بىلەنەتىقى دەۋامىڭىلەم

2

ئەنەن ئەلەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن
ئالىسا، ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن

سۈزىز چۈزىدە ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن
كۈان ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن

كۈل مەواھىتلىق سۈلىكى ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن
قىنۇمۇجىچىز بەرىرىن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن

منىپەستەن ئەن
كۈشىلەن ئەن ئەن

قىزىل گۈل

(باللادا)

ئادالەت بۇلغىدىن كۆڭۈل سۇ تۇچتى،
كۆلگۈنگە بولۇپ زوقمن بىر ئىلهاام كەچتى.

1

باش باهاردا يورۇپ تالىڭ، شەپھق نۇر چاچتى،
تۈن ئىلىكىدىن پەل، كىنىڭ يۈزىنى ئاچتى.

ۋىساللىق قۇياشىدىن يورۇدى كۆزلەر،
كېكەچ تىلىغا جان كىردى، ئۇرغىدى سۆزلەر.

گۈل باهار ئاپتاۋىدىن نۇر ئىمپ ٹۆلکەم،
سائادەتنىڭ نەقىشىدىن بولدى خوب كۆركەم:

بارچە ئىناق، سورۇندا كۆرمەكتە تىزىزەت،
نېمىت بەرگەچ خۇش ئەمگەك تاپىماقتا لەززەت.

ئانا تۇپراق جانلىنىپ، بولدى گۈل چىمىن،
جورچى بۇللىرىن چىمىنندىن بولدى بىدەرىمىن.

كىيىپ تۇلکەم كۆكلەمە لىباس ئەتلەستىن،
خۇش مۇبارەك، دىدىم مەن تۇتلۇق نەپەستىن.

قىلىپ جەۋلان قىزىل تۇغ، يولىمىز داغدام،
شۇنچە مەن زىل بىز تۈچۈن بولدى بىر چامداما.

2

تارتماس تۆممۇر گۈل-كىيا بولمىسا تۇپراق،
ئالىمسا نۇر قۇياشتىن تۆسلىكىمەس يايپراق.

سۇسىز چۆلده گۈل تۈگۈل شۇاق ئۇنمەس ھەچ،
گۈل كۆكەرمەس باغۇهندىن كۆرمىسى پەرۋىش.

گۈل باراقسان بولغۇسى سۈزۈك ھاۋادا،
قىلىر جىلۇر بۇي چېچىپ ئەركىن سابادا.

منىپ خىيال ئىتىغا قىلغاندا پەرۋاز،
كۆڭۈل تارى چالغاندا تەپەككۈردىن ساز.

ئەجەپ خۇش بۇي پۇر قىدى پەنجىز ئالدىدا،
يېنىپ چوغىدەك چاقىسى گۈلگۈن پا للدى.

تۆيمىاي باقىتم چىمەنگە تېچىپ رۇچەكتى،
كۆرسەتتى گۈل يۈزىنى يېشىپ لىچەكتى.

قۇشلاپتۇ گۈل باهارنىڭ ساباسىدىن بۇي،
پۇتۇپ شاخى زۇمرەتنى غوللاپتۇ خۇش خۇي.

غۇجمەك - غۇجمەك غۇنچىسى شىڭگىل - شىڭگىل ۋاي،
قلۇر مەپتۇن ئاشقىنى جىلۇسى ھاي - ھاي.

قاماشتۇردى كۆزلەرنى بەرگلىرى شۇنچە،
تېچىپ يۈرەك قىتىنى قىرمىزى غۇنچە:

تېشىپ شەۋقى تېچىلغان ئازادە - كۆركەم،
غولى مەزمۇت، غولىدىن يىلتىزى مەھكەم.

چاشكاھ ئالدى شەپەقتە پۇر كۈپ قۇتنىن تەم،
ھەتتا بولۇر ئايىدىغا نىشاندىن ھەممەم.

ئارزو قوزغار جامالى زوقيمەن ئادەمەمە،
دەرمان بولۇر ئادەمگە يورۇق ئالەمەمە.

دېمەس بۇ گۈل جاھاندا بولسام يىگانە،
داڭلاپ تۈزىن، تۈزگىنى دېمەس بىگانە.

سۇۋاداندەك گىدەيمەس سوزۇپ قەددىنى،
قىزىللىقتا ئۇنتۇماس ئەسىلى - جەددىنى.

ئۇ شاپتۇل چېچەگىدەك بولماس تېز توزان،
قەلەمپۇر پۇچەگىدەك ئەمەس زەر - خازان.

ياسىمەندەك تۇراقسىز ئەركە - ناز ئەمەس،
ئاقشىماردەك يۇمۇلغاق، بوش، تەنناز ئەمەس.

ھىچ بىلىنەس كۆرەڭلىك ئىسىل تۇرقدىن،
ھەم كۆرۈنەس بېزەڭلىك تەمكىن خۇلقىدىن.

نايىاقلىماس مېنىڭلا بىر ھۆسنىم بار دەپ،
غۇرۇرلانماس سۆلەتتە شۆھرىتىم يار دەپ.

پۇراق تۈچۈن چىن مىزان بولۇش ئائى خاس،
نەزەر سالسا ئاييرىلۇر يالغان بىلەن راست.

يىگەي خەنچەر قىلسا قەست مەلئۇن كۈشەندە،
خىسلەتىگە مەھكۈمدۈر چاققاق - گېزەندە.

شۇڭا تۈرلۈك گۈللەردىن ئائىا خاستۇر تاج،
سەردىنىسى گۈللەرنىڭ تاپقۇسى راۋاج.

3

ئىكەلمىگەن زېمىستان گۈلننىڭ بەستىنى،
ئۇنتۇمايدۇ يانا ئۇ جۇتنىڭ قەستىنى.

سالغاندا گۈل قەددىگە جۇدۇن پەنجىنى،
تاڭماق بولۇپ بەرگىگە سولغۇن رەنجىنى:

لباس تىكىپ شۇئىرغان قاردىن غولغا،
سوغۇق نەشتەر ئۇرغاندا يىلتىز - ئۇلغا.

گۈل سولمىدى ھىچقاچان ئاياز قەھرىدىن،
ئۇمىدىنى ئۆزمىدى كۆكلەم مېھرىدىن.

رەقىپلەرنى لەت قىلىپ ئۆتكۈن - خەتەردى،
يەتتى كۆكلەم پەسىلىگە مۇشكۈل سەپەردە.

گۈل ئېچىلغاج قايتىدىن كەلدى چىن باهار،
چۈنكى ئۇنىڭ زاتىدا هەق بولدى ئىزهار.

بارچە گۈللەر چېھەرىگە نىدى نىتىزار،
كۈل-يار بىلەن جانلاندى باهاarda گۈلزار.

كۆرسىتىپ گۈل ھۆسىنى چېچەكلىدى جان،
سارغايان بۇ يۈزلەرگە يۈگۈردى ھەم قان.

قىلدى بۇل بۇل ئىشىدىن تاڭداخۇش ناۋا،
بولدى بۇيى يۈرەككە خىسلەتلەك داۋا.

شۇڭا بىلگىل گۈلشەننە گۈلنىڭ قەدرىنى،
سۆزلە، ئۇقۇپ مەدھىيە باغۇون ئەجرىنى:

گۈلگە سۇنغان سوغاق قول قەستىنى سۆزلە،
ئۇقۇپ ناخشا گۈل ئۈچۈن ئەتنى كۆزلە.

گۈلنى ئاسرا، گۈل ئۈچۈن جاننى پىدا قىل،
چىمەن زاردا بۇرچۇڭنى دائىم ئادا قىل.

گۈل چىللايدۇ: سورۇنى ئەمگەك بىلەن تۈز،
دەرياسىدا ھاياتنىڭ غۇلاچ تاشلاپ ئۈز!

ئۇچقىنىڭ ئەملىقىتىن ئەملىقىتىن ئەملىقىتىن
ئەملىقىتىن ئەملىقىتىن ئەملىقىتىن ئەملىقىتىن
4

يادىتىپىمن ئۆتۈمىشته ئاخشامشىمارلى،
كۈنىنى كۆرسە يۈمۈلغاق كېچە خۇمارنى:

مەجنۇن كەبى لەيلى دەپ ساراپنى كۆزلەپ،
پىل-پىل چىراغ تۈۋىدە شاراپتنى سۆزلەپ:

چىڭگىلىكتە مەستانە كېپىنەك پايلاپ،
سەرسانلىقتا بەڭىدەك ھەر نىمە ئويلاپ.

كۆزۈم خىرە بولغاچقا گىيا ئىلغىماي،
تازا كۈلىنىڭ بۈيىنى دىلغا چۈلغىماي:

گۈل دەپ سۇنسام قولۇمنى تەگدى تىكەنگە،
دەنجلىدىن ئاق چىكىلگەن ئىككى چىكەمگە.

ئۆتى ئۆمرۈم بىمۇدە ئەسلىسىم ئەمدى،
پۇشايماننىڭ ئوقىدا باغرىمۇ ياندى.

قاڭ چولپىنى باشلىغان شەپق پەسلىگە،
دانا باغۇون يەتكۈزدى كۈلىنىڭ ۋەسلىگە.

ئىللەق قۇياش يورۇتۇپ قارا دىلىمنى،
 كۈلىشك نىشقى سۆزلەتنى تۇتۇق تىلىمنى؛

كۆكلەم يورۇپ كۆزلىرم بولدى خوب روشن،
 كۆردۈم كۆڭۈل كۆزىدە ئاجايىپ كۈلشەن.

قىزىل كۈلنى تاللىدىم كۈلەر ئارا، بەس،
 قىزىل كۈلدىن ئۆزگىسى مەڭگۈ كېرەكمەس.

بولاي يابراق بۇيۇڭغا، مەھلىيادۇرمەن،
 بۇيۇڭ بىلەن كۆكەرسەم خۇش گىيادۇرمەن.

جېنىم سائى تەسەددۇق، سەنلا بىر دىلکەش،
 شەنىڭ ئۈچۈن ئاچىزلىق قىلدى قەلمەكەش؛

كۈلنى تەركەن باغۇنگە قىلدىم تەشەككۈر،
 يېتەلمىدى ۋەسىپىگە قەلم - تەپەككۈر.

ياشنا - ياشنا، ئېي كۈلۈم، قاپلا چىمەننى،
 باشلا چىمەن سەھىنە ئەلۋان - تۇمەننى؛

ئىلىم - سەنئەت بابىدا ئېچىلغىلىق قات - قات،
 هەر قېتىگەن ئېچىلسۇن يېڭى كۈل پات - پات!

بەردى قايتا گۈل مائى ياشلىق قىراننى،
چۈشتۈم يېڭى سەپەرگە سېلىپ ئۇراننى.

1978 - يىل ماي، ئۇرۇمچى.

كۈلەن بىلەن ئەنلىكلىك ئەنلىكلىك
ئەنلىكلىك ئەنلىكلىك ئەنلىكلىك

مهن تەسەددۇق

مەن تەسەددۇق، تەڭىدىشى يوق، ئىسىل يارىم سەن،
 يارىم دىسم كۆز ئالدىمدا كەڭ دىيارىم سەن.
 كۆزە للىكتە يىگانە سەن، جەننەت نە حاجەت،
 يارىم دىسم يۈرەك ئۇينار، ئىپتىخارىم سەن.

هاراھىتتە كۈن يېڭىلگەي نۇرلۇق يۈزۈڭدىن،
 پاساھەتتە ئاي كېكەشلەر نۇتلۇق سۆزۈڭدىن؛
 ھالاۋەتتە سەندىن كېلۈر ھاياتقا لەززەت،
 بىدارلىقتا چولپان خىجىل ئۇتكۇر كۆزۈڭدىن.

ۋۇجۇدۇمغا بەردى مېھرىڭ جان، مېھرىۋانىم،
 جامالىڭدىن جان ياشاردى، دەرتىكە دەرمانىم؛
 سەن ئۇچۇن تەر تۆكۈپ ئىشلەش ماڭا شۆھرە تىتۇر،
 سېنى قوغداب كەچسەم جاندىن يوقتۇر ئارمانىم.

ئۇلۇغ ئۇستاز يېتىشتۈرگەچ سەن بولۇڭ ئۇتقاش،
 قەلبى ئوتتار چىن پەرۋىشچى، سائى زور قولداش:

سېنى ئاسراد ئاشقلەر باش بىلىپ قەدرىڭى،
پېشىۋالار چىڭ پاسىۋان، سەن تۈچۈن يولداش.

دۇئىلەر كە بولىدىك سەن ھەرگىز دىلىشارام،
جادىگەرمۇ نەرۋەش بىلەن قىلا لمىدى دام.
ئىبىق باتۇر مەيلى تاغنى قانچە تۈيناتسۇن،
تۇرکۈپ سەندىن تاپالىمغا ي تەسلا تۇ ئارام.

بەش مىڭ يىللاب بولدوڭ رەنا، جاھان كۆزگۈسى:
تۆت ھۇنەردا بارچە نەلىڭ شانلىق تۇلگىسى:
قامىتىڭى قايىتا روسلاب يېڭى بەزمىدە،
ئەيلە جەۋلان، ھىكمىتىڭى ئالىم كۆرگۈسى.

كونىلىقنى بۇزغان ئىدىك، يەنە بۇزارسىن،
يېڭىلىقتا تۇزغان ئىدىك، يەنە تۇزارسىن؛
چۈنكى دەۋرىم كۆرسەتمەكتە گۈللەش يولىنى،
زامانغا باپ يېڭىۋاشتىن تەزەڭ تۇزەرسەن.

زوڭۇم كېلۈر كۆرسەم ئەجەپ لالە بويۇڭىنى،
قلسام ئادا ئىشىمى بىلەن يۈكسەك تۈريۈڭىنى.
سائى شەيدا يىگىتلەرنىڭ تىلەك - ئارزۇسى
ھەر يىل ئۇدا زەپەر بىلەن قۇتلاش تويۇڭىنى.
1978 - يىل ئۆكتەبر، تۈرۈمچى.

ئەجەپ ئوبدان زامان كەلدى

(قەسىدە)

— سەكاكىغا مۇشائىرە

تاكى ئاتتى، هاي، كېتىپ زۇلمەت، يورۇق - ئاپتىپ زامان كەلدى،
تەن ئەردى ۋاي، ئەزىز خەلقىم، بۇ تەنگە ۋەسلى جان كەلدى:

بۇ جاننى بەردى پارتىيەم كۆتەردى قەددىنى بارچە،
ئۇلۇغ ماوجۇشىدەك ئۇستاز، ئاتادىن مېھربان كەلدى.

ئازاتلىق لەشكىرى بولدى خالايىق باغرى - پەرزەندى،
ياۋۇز دۈشمەنگە تىغ تەڭلەپ، بۇ ئەلگە پاسۋان كەلدى.

هاياتىن كۆڭلى سۇ ئىچمەي ئەلهەمدە ئىڭىرنغان جانغا،
شىپالق مەلھىمى بولغان ئازاتلىق شادىمان كەلدى.

بېرپ يوقسۇلغا كۈچ - قۇدرەت ئۇلۇغ تەلم ئېچپ ئىقبال،
بۇ كۆزلەر بولدى خوب روشن، كۈرەشلەردە نىشان كەلدى.

بۇ ئەلنى كۆپ تالاپ، ۋەيران قىلىپ ئۆتكەن ئىدى خانلار،
كېتسپ كۈلپەت ياشاردى جان، سائادە تلىك جاهان كەلدى.

شۇم ئۆتمۈشتە يۈتۈپ خۇناپ، گادايغا بولمىدى ئارام،
چېكىپ غۇربەتنە ئاھ-پەريات، ئەجەپ هالى يامان كەلدى:

قولدا ئۇينىتىپ قامچا سېلىپ ئالۋاڭنى قوش - قوشلاپ،
سراپ بىگ، دوغا، ھاكىمدىن گادايغا كۆپ زىيان كەلدى.

سۈرۈپ كەيىپى - ساپا ھەر چاغ مەئىشەتنە مۇلۇكدارلار،
كىشىلىك ئەپتىدىن چىققان كۆزى تويماس قاۋان كەلدى.

تەرىقەت تانسى بىرلە گادايىنىڭ تىلى باغلانغان،
جاھالەت زەنجىرى چىرمىپ كى نامرات ناتىۋان كەلدى.

قىلاتتى پەتىۋا مۇپتى جاپا يوقسۇلغا خاستۇر دەپ،
بېسىپ موھىنى قۇزىاتىمۇ تىلى نەشتەر چایان كەلدى.

گادايىنىڭ كۆزىنى باغلاب، ھۈرۈپ پېرخون قىلىپ جادۇ،
يەنە "سۇف - كۆچ" ئۇقۇپ ئالداب "سەئىد" سوپى - ئىشان كەلدى.

بويۇنتۇرۇق سېلىپ سۇتخور، قىلىپ ئۆلمەككە تەپەمەك ھەم،
سۇلۇك كەبى يىلىك شوراپ قولدا خەت ئۇرام كەلدى.

سېتىپ سەرگەزنى ئەتلەس دەپ، تالاپ نامراتنى قدلاپلار،
كېچەسى ئۇخلىسا ھەتتا چۈشگە كۆپ ھايىان كەلدى.

تۆكۈپ تەرىنى ئۇتاقچى تېرىپ ئۇندۇرسە ئاشلىقنى،
ئېلىپ خاماننى تەييارتىپ، دىخانغا غىچ توپان كەلدى.

پېتىر ناندىن سۈغۇرۇپ قىل، ئۆلۈكتىنمۇ سوراپ ئۆپكە،
چېنىنى پۇل ئۈچۈن بەرگەن بېخىل نەپسى خاپان كەلدى.

چېكىپ زۇلمەتتە مىڭ زەخمت ئادالەت تىلسە ھەركىم،
يەنە كى "دېنى-مەللەت" دەپ مۇناپەقلار يامان كەلدى.

جاپا جەۋىرىدە يوقسۇللار بولۇپ بىر بۇردا نانغا زار،
ئىچىپ سۇ ئورنىغا زەرداب يۈزى-رەڭگى سامان كەلدى.

ئاسارەت دەستىدىن ئىڭراپ، زۇلۇم پەنجىدە قان يەغلاپ،
گادايىغا كۈلكە يات بولدى، كېچە-كۈندۈز پىغان كەلدى.

* * *

سوغاق چىللە كېتىپ ئەلدىن يېتىپ كەلدى باھار - كۆكلەم،
جممى دوستلارغا خۇدرام ياز، رەقىپلەرگە خازان كەلدى.

كېلىپ بۇ ئەلگە چىن نورۇز، خاراپلار ئەمدى كۈن كۆردى،
كېتىپ كەلمەسکە ئۇ كۈنلەر ئەجەپ ئوبدان زامان كەلدى.

ئادالەت بېغىدا كۆكىلەپ ئېچىلىدى لالە-رەيھانلار،
ھۇنەر بۇلبۇلى شوخ سايراپ زەپەردىن خۇش زۇۋان كەلدى.

قىزىل قۇياش بولۇپ نەققاش بىزەندى چەھەرسى ئەلنەڭ،
زىمن جىسىمغا ئەتلەستىن چىرايلىق زەر چاپان كەلدى.

ھەقىقدەت ئىلمىدىن جەۋەھەر كۆڭۈل تەختىگە ئۇرۇناشتى،
ئەقل كۆزى بولۇپ روشهن كۈرەشتە يول راۋان كەلدى.

ئەلەمدەك بارچە مىللەتنىڭ بېشى كۆكىد بېرىپ يەتتى،
خالايىق ياشنىدى ئەركىن، تىلەك-ئىستەك ھامان كەلدى.

يۈگەن سالاچ تەبىئەتكە، ھۇنەرگە بولدى ئۇ تەسلام،
شۇئا ئەمگە كچىگە قوشلاپ خەزىنە-خانۇمان كەلدى.

يېزا-قىشلاقنى كۆكىلەتتى ئىسلام-ھۇنەر يېڭى يولدا،
بوقۇسا قالدى بىر چەتنە، تراكتور-پەھلىۋان كەلدى.

باياۋان-چۆلده فۇنتانلار قىلىپ بەرپا سانائەتكار،
ئىگىلىك يارىتىپ، ھەي-ھەي، تۈمىن يەر يېڭى كان كەلدى.

بەمېشىتىنەمۇ ئىسىل باغلار بېرىپ ئاۋۇن شىرىن مۇھە،
كىلەمدەك كەڭرى ئۇتلاقتا پادا كۈرمىڭ قوتان كەلدى.

خالايق قىلدى ھەر دەم توي، خوشاللىق ھەشرىبى تۇيناب،
تېپىپ ئەجرينى ئەمگەكتىن، ھوسۇلى كۆپ خامان كەلدى.

* * *

غۇلاچ تاشلاپ چىمى مىللەت ھايات بەھەرىدە ئۇزگەندە،
سۇزۇك سۇنى قىلىپ لايقى، ئۇڭۇ-سولدىن "قىيان" كەلدى.

قارا قۇيۇن كۆتىرىلىگەچ، يېبىپ ئىقلىمغا ئىللەتنى،
چىقىپ جار سالدى بىر كاززاپ، ئۇنىڭدىن مالمان كەلدى.

ئامانلىق-برلىك بولسۇن دەپ قويۇلغاندا يېڭى ئۇران،
ئىچىدىن ئوغىسى قايىناپ زىيانداش تۆت چايان كەلدى.

سېلىپ چائىگال هووقۇقا ھەم ئۇرۇندى يولنى بۇرماققا،
قىلىپ پىتنە-پاسات قوزغاپ، زۇلۇم ئەلگە ئايىان كەلدى.

* * *

خەتەردىن قۇتقۇزۇپ ئەلنى خەلقنىڭ رايىنى كۆزلەپ،
چۈھۈر كومپارتبىيم ئىچىرە ھەقىقەتتىن قىيان كەلدى.

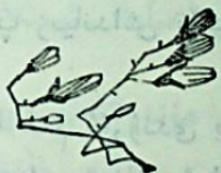
بولۇپ لايق زامانەتكە، ھۇنەر تۇلپارىغا من دەپ،
ئىلىمگە بارچىنى ئۇندەپ يېڭى ئەشتار-ئۇران كەلدى.

يېڭى يۈرۈشكە تاكھ قالدى ئۇچىنچىلەر^{*} بولۇپ زوچەن،
ئۈقۈپ ھۈشىشەرە تۈش-تۈشتن مۇبارەكەلەپ بايان كەلدى.

چېلىشتى شادىيانە كۈي زەپەر بەزمىدە سازەندە،
ئۇقۇپ مەدھىيە - داستانلار زامانغا شائىران كەلدى.

ئوقۇ سالنامىنى قايتا، دىكىن سەككاكى** گەر بولساڭ.
ئۇلۇغ جۇڭگۈدىكى دەۋان بۇ تارىختا قاچان كەلدى؟

1978 - يىلىم ٹۆكتەسەر، ئۇرۇمچى.

ئۇلۇغ
ئۇرۇمچى

ئۇلۇغ
ئۇرۇمچى

* "ئۇچىنچىلەر" - ئۇچىنچى دۇنيا ئەللەرى كۆزدە تۇتۇلدى.

** سەككاكى - 14 - ئەسرىنىڭ ئاخىرى ۋە 15 - ئەسرىنىڭ بېشىدا

ياشغان ئۇيغۇر شائىرى. ئۇ غەزەللەردىن باشقا قەسىدىلەرمۇ يازغان. بۇ
يدىدە ئۇنىڭ «ئۇلۇغ بەككە مەدھىيە» دىكەن قەسىدىسى كۆزدە تۇتۇلدى.

بۇللىبول بىلەن تۇتى

(دەسىل)

تۇتاي سوغات پاساھەت تىل جەۋەرىدىن،
قلاي چاچقۇ مەسىل سۆزنىڭ گەۋەرىدىن.

* * * * *

ئاجۇندا كۆپ باغۇ - بۇستان تۈرلۈك - تۈمىن،
گۈزە للىكتە ئۆز بارچىدىن بىزنىڭ چىمەن.

گۈل بېغمىنىڭ بۇ ئالىمە بار ئاتاغى،
مۇئىسى مول، ئاندىن تولا كەش - راواڭى.

لاله - رەيھان ئەجەپ بۇندا سان - ساناقىسىز،
گۈلزار ئارا بىر چىچەك يوق ھىد - پۇراقىسىز.

* * * * *

سۈرۈپ ئالدىن چىقتى چولپان - تاڭ سىپاھى،
قىلدى تەشرىپ جانلىق ئۈچۈن شەپق شاھى.

چىمى جاندار باشلىدى جەڭ سەھەر چاغدا،
ئۇمت باغلاب ئۆز رىزقىغا قايتا باغدا.

بارچه قوشلار باشلدی ساز گول په سلیده،
هر بىرىنىڭ سۆزى ئۆزگە، ئۆز نە سلیده.

بىرى قىلسا نەغمە، قىلۇر بىرى پەرۋاز،
بىرى تەنناز، بىرى شوخ-ساز ھەم خۇش ئاواز.

نە ئاھاردا قىزىل گۈللەر ئېچىلغاندا،
ھەر تەرەپكە خۇش نە تىرلەر چېچىلغاندا.

قىزىل گول جان بولدى جانان بۇلىبول جانغا،
جان تەسىددە دۇق قىلۇر بۇلىبول گول جانانغا:

قىش-ئايازدا گول جان ئۈچۈن تارتىپ جاپا،
گۈلگە بەرگەن ئانتى ئۈچۈن ئەيلەپ ۋاپا:

مەپتۇن بولۇپ قونار شاخقا گول شەيداسى،
جمىي جانغا ئاندىن يېتەر كوي نىداسى.

سۇ بۇزغۇنى چالسا بارچە خوي تىڭىشىغاي،
ناۋاسىدىن سۆيۈنگەي دىل، جان ياشىنغاي.

جىمىكى خۇش ناۋاڭۇينىڭ كانىدىر ئۇ،
ئۇچار قۇشتىن سازچىلار سۇلتانىدىر ئۇ.

* * *

باڭنىڭ چېتى كاشىن ساراي، ئايۋان ئىكەن،
كۈل تورۇسى چاقناب يۈلتۈز كەيۋان ئىكەن.

زەر ئايۋانغا ئېسلىپتۇ ئالتۇن قونداق،
يان-يېندا سائىگىلاپتۇ ئىسىل مونچاق.

زەر قونداققا يېشىل تونلۇق تۇتى قونغان،
مەئىشەتتە تېپىپ راھەت كۆڭلى قانغان.

كەلسە بىركىم سالام يوللاپ بۇ خاندانغا،
كۆرۈپ ئەپتىن جاۋاپ قىلغاي ئۇ مېھمانغا.

ئۇلۇغ زاتىن بىرى تەشرىپ قىلسا ئەگەر،
خوشامەتتىن شۇ ئان تۇتى مەرھابا دەر.

كەلسە پۇقرى سۈپەت، تۇتى قانات قاقار،
”يوق خوجايىن“ دەپ سۈرەنلەپ قاغىش توقار.

دورامچىلىق—تۇتى قۇشنىڭ تۈپ خىسىلىتى،
خىسىلەت ئەمەس بەلكى ئۇنىڭ نەس ئىللەتى.

قلۇر تەقلىت ئىملىق بىلەن ئۆدەك، غازنى،
قاغا، قوشقاچ، ئىت-مۇشۇكىنى، زال خورا زنى.

مۇزىگە خاس زۇۋانى يوق، ئاھا ئى يوق،
”ناخشىچى“ دەپ ئەل ئىچىدە يا دېڭى يوق.

ئىلها مى يوق، ئىلها م ئۈچۈن ھەم زوقى يوق
لالسى يوق، لاله ئۈچۈن ھەم ئىشقى يوق.

* * * * *
ساهىپ بىر كۈن تۈزۈپ رىجە غەمخان ئىدى،
ئىكىلىكتىن غەم يەپ بېشى قاتقان ئىدى.

تۇتى ئۇنلەپ قاقتى قانات خوشامەتتە،
خوش ياقمىدى خوجىسىغا شۇ سائەتتە.

قونداق بىلەن ئېلىپ باردى باغ چېتىگە،
ئېسىپ قويىدى خوجا تاشلاپ ياش سېدىگە.

هار ئالىدى خوجىسىنىڭ قىلىغىنى،
ئۇييلاب قويىدى ئائىا گەپنىڭ سىلىغىنى.

* * * * *
شۇ چاغ بۇل بۇل چالدى سازنى خۇش ناۋاغا،
خوي يېقىمىلىق يايىدى لەرزان كۈي هاۋاغا.

ئاشق بۇلۇل ئىلھام ئېلىپ كۈل بەرگىدىن،
 مۇڭدىشاشتى كۈل جان بىلدەن يۈرىگىدىن.

* * * * *
 تۇتى بىر پەس بۇلۇلنىمۇ قويىدى دوراپ،
 لېكىن ھېران بولدى ئاندىن ئىچى ئاداپ.

باشلىدى سۆز تۇتى گىدەڭ تۇزىن داڭلاپ،
 قىلغان سۆزى بەرى يالغان، ھەممىسى لاپ:

—تۇرار جايىم بولۇر تۇردا، پەگا نەمس،
 ھۇنەر ئۇچۇن سۆھبەت كېرەك، بېيگە نەمس.

مەرتىۋەم بار، ئېتىمنىمۇ شاھ تۇتى دەر،
 بارچە مېنى دۆلەت قوشى، جان قۇتى دەر.

ساهىپقا باب مېنىڭ ئىسىل سۆلتىم بار،
 سۆزەنلىكتە شەھەر ئارا شۆھرتىم بار.

ساهىپ بېرۇر كۈندە ماڭا سۇ بىلەن دان،
 مېنى كۆرسە يۈزى كۈلدىن تۇتە خەندان.

دىگەننى دەپ، بەرگەننى يېپ تۇتەر كۈنۈم،
 ”كۈنۈم—جەننەت“ دەپ توۋلىسام يېتەر تۇنۈم.

بېرىمەن خوش ئەردىم بىلىپ ھەركۈن سالام،
تۇقۇپ ساھىپ شان - شەنگە شىرىن كالام.

يا سەندە يوق مېنىڭ كەبى راھەت ماكان،
راھەت كۆرەي دىسەڭمۇ يوق سەندە ئىمکان.

سەھەر تۇرۇپ تۇنلەپ - تۆكۈپ ياشلار تۆكۈپ،
چائىلدايىسىن گۈل شاخىدا قونۇپ - مۆكۈپ.

"ئىشقىمنى مەن كۈلگە بەردىم" دەيسەن كۆيۈپ،
گۈل قاچاندا چىrai ئاچقان سېنى سۆيۈپ.

ئۇرسا يامغۇر نەيزە، بولۇر ھالىڭ خاراپ،
چىقسا بوران ئىنده شۇمشۇپ ياتتىڭ ماراپ.

تۆچەر چاقماق شەمىھەرىدىن ئاجىز تۇنۇڭ،
"كۈشەندە"نىڭ تۈيۈنىدىن تەستۈر كۈنۈڭ.

نە كۆركۈڭ بار، نە سۆلتىڭ، نە جامالىڭ،
سەھەر يىغلاپ، كەچتە توڭلاپ بەتەر ھالىڭ.

قېنى راھەت، سەندە نېمەت، قېنى لەززەت؟
قايسى نۇخىمەق سۆيۈپ، قىلغاي سېنى ئىززەت.

بۇلۇر ھىسداش گاھى نەل سەن بىناۋاغا،
ئاغرىتىپ ئىچ سەن ناتىۋان—بىداۋاغا.

گاھى ئىنسان تۇتۇپ سېنى قىلغاي ھەبەس،
بۇلۇپ دەرتەن ياتار جايىڭ بولغاىي قەپەز،

چاغلىدى ئۇ ئۆزىنى ئەر، بۇلېلنى يەر،
داڭلىغانلار ئۆزىنى شۇنداق ھەرنىمە دەر.

* * *

ئەمدى بۇلۇل كۈلۈپ تەمكىن سۈردى زۇۋان،
ناۋاسىدىن ئېچىلدى گۈل تۈمىن-ئەلۋان.

—تۈننېڭ چېچى يايىسا كۆكە ”زەڭگىسىنى“
ماقام ئەتسە قەمەر ئاسمان ئۆگۈسىنى:

گۈل ۋەسلىگە بۇلۇپ مۇشتاق ياتىتم بىدار،
كۆئۈلۈم قانار كۆرسەتسە دەپ گۈلۈم دىدار، —

دىدى بۇلېل، — يورۇدى تاك بولۇپ كۆكلەم،
كۆكلىم بىلەن گۈل ماكانىم بولدى كۆركەم.

خەندان ئۇرۇپ گۈل مەشۇقۇم ئاچسا چىراي،
نىدا قىلماي گۈل ئىشىدا قانداق چىداي؟

كۈلگە بارچە قۇش بولالماس مەندەك ئاشق،
ئاشقلقىنىڭ شەرتى ئەۋەل بولۇش سادىق.

قىزىل كۈلدىن يېتىپ نېمەت لەززەت كەلگەي،
تارتقان جاپا-زەخەمەت مەندىن كۆتۈرۈلگەي.

نەركەس كەبى هاياسىزغا كۆڭلۈم چۈشمەس،
خىيالىمغا كۆڭلى قارا لالە كەچمەس!

ئىككى يۈزلۈك، ئالىتە تىللەق كۈل سۆسەنگە
بەرمەي كۆڭلۈ، قىلدىم ئىجاز ياسىمەنگە.

يۈغۈرۈلغان كۈلنىڭ مېھرى بىلەن زاتىم،
ئۇسز ماڭا، بەس، ئۆلۈمددۈر بۇ هاياتىم.

بارچە كۈلنىڭ تاجىسىدۇر مېنىڭ يارىم،
ئائى جۈپتۈر نامىم، خاستۇر ئىختىيارىم.

بولسا حاجىت راست كېچۈرەن مالۇ - جاندىن،
كەچمىگەيمەن زادى باغدىن، كۈل جاناندىن.

جانان ئۈچۈن ئەزىز جاننى قىلىپ قۇربان،
كۈل ۋەسلىگە يەتسەم قالماس مەندە ئارمان.

ئىشق تۈگۈل، سەندە بولماس زەدرىچە ئار،
شۇڭا سۆزۈم ھەتتا سائى قىلىمغا يى كار.

تەبىيارغا سەن دائىم ھەبىyar زەر قونداقتا،
يازدان ئايۋان بولسا جايىڭ، قىش قازناقتا.

ئۇزەلمەيسەن ئاچ كۆزۈڭنى داستىخاندىن،
كېمىركەيسەن ئىگەڭ بەرسە ئۇستىخاندىن.

بەرگىنگە قانىمای ئۆزگە ھەم چارەڭ يوق،
چىن دىلىدىن سېنى سۆيىگەن ھەم تۆرەڭ يوق.

نە ئىشقىڭ بار، نە مەيلىڭ بار، نە ئامالىڭ،
نە زوقىڭ بار، نە ئەھلىڭ بار، نە ماجالىڭ!

خوشامەت دەپ چۆرگۈلەيدۇ ھۇشۇ - كاللاڭ،
مەدھىيىگە ئاغزىڭ دائىم تۇرار ھاللاڭ.

سائى قويىسا، شەر ئالۇرسەن لاب سۆز بىلەن،
مۇڭداشقىلى چولام يوقتۇر داپ يۈز بىلەن...

* * *

سەۋرى تۈگەپ بۇلدى سۆزنى تۇتى قايناب،
يانا ساتتى سەپسەتنى تىلىن چايناب:

— ئۇقىمىدىڭمۇ زەرنىڭ بولۇر زەرقە نەرقى،
ئەلمىساقتىن شاھ-گادايىنىڭ بولۇر پەرقى.

دەيدۇ كىشى پۇلى يوقنىڭ گېپى توڭدۇر،
يەنە باركى، چوڭنىڭ خۇلقى يانا چوڭدۇر.

ۋاپا دەيسەن، مەندىن تۈگەن سەن ۋاپانى،
ئېيتىساڭ ئالقىش كۆرمىگەيسەن ھېچ جاپانى.

قىل دىگەننى قىلماي ئىبلىس بولدى مەلتۇن،
ھەمدۇ-سانا تەڭرىننەمۇ قىلۇر مەپتۇن.

ئۇپۇراتىمىي جاننى ساقلاش—ئاقىل ئىشى،
ئۇزگىنى دەپ باش قاتۇرار ئەخەق كىشى.

ھەق سۆزلىسىڭ باشىڭ كېتۈر، ئەي ساددا دىل،
زورلۇق قىلىپ نوشىۋان نام ئالدى "ئادىل".

سو كەلتۈركەن خاردۇر، ئەزىز كوزا چاققان،
چۈنكى ئۇنىڭ خوشامەتكە تىلى چاققان.

ھېيتەم تۇتسا روزىنى ساق ئۇزۇن كۈنده،
روزا ئۇپىنار كۈلۈپ ھېيتىنى توي-تۆكۈنده.

چۆلده مالنى باقسا چوپان تاياق بىلەن،
ئىچۈر قايماق مال باقمىغان ئاياق بىلەن.

خالايق—مال، ھەققەت شۇ، ئەمر—چوپان،
ھۇشىار مالاي بەگ رەنجىگە ياپقاي چاپان.

خانىدانغا كېلۈر كۈندە ھەر خىل مېھمان،
بىرى قۇتلاب، بىرى ماختار، كۈلەر مىزبان.

بۇ ئەدەپنى خوب ئۈگەندىم سۈخەنچىدىن،
سۈخەنچىلەر تاپۇر لەززەت زەر خونچىدىن.

خوشامەت سۆز يورۇتقۇسى مىنەلەرنى،
ھەتتا دىلىدىن يوق ئەتكۈسى كىنەلەرنى.

ئاچچىق سۆزدىن قاچار كۈلکە ئۇچۇق يۈزدىن،
ئەل ئېيتىدۇ: تاش ئېرىگەي تاتلىق سۆزدىن.

شۇجا راھەت دەرۋازىسى ماڭا ئۇچۇق،
تۆرەم ئۇچۇن بۇرچۇم—بولۇش بىر ئاۋۇنچۇق.

دەيدۇ قاغا: بالام ئاپياق، كىرپە: يۇمىشاق،
بۇ—ھەققەت، يۇم ئاغزىڭىنى، بولما شاقشاق.

يوللۇق بىلەن باشلىدى سۆز بۇلبۇل ھەقتىن:
— كۈلمىسىمۇ بولغۇدەك بەس، سەن ئەخمىدەقتىن.

يالغانچى دەر ئۇپاتماستىن ئاغرىقىنى ساق،
دەيدۇ قارايىز تەپتارتىماي قارانى ئاڭ.

قارا يۈزلەر بۇرمسىلغاي توغرا سۆزنى،
يەقتىن دەرىيا ئاقار تالماس قارا يۈزنى.

تۈيماس يالاپ يالاچى، غاجىلاپ غالجا،
تېخى چۈشمەس قولىدىنمۇ تەخسە - خونچا.

ماختانچاقلار كىيىپ بۆزنى تاۋار دەيدۇ،
قارا گۈلنى سراج ئەپلەپ ئىپار دەيدۇ.

تەبىيار تاپنىڭ ئىل ئىشىغا بېشى قاتار،
بەزمە دىسە داستىخاندا توغرى ياتار؛

كۆرسە نۇقسان، يوق دەپ دەرھال ئىتەك ياپار،
چېقىم تۈچۈن ھاسا تۈتۈپ تۈندە چاپار. كاڭ ئەتكەنلىك دەقىقەدە -

هاۋا بۇلۇت دىسە سەردار كۆزى چاڭقىپ،
خوشامەتچى ياغار يامغۇر دەيدۇ ھالقىپ.

بەزىلەرنىڭ ئۆتەر ئۆمرى يالغان سۆزلىپ،
ئۇز جېنىغا ئالتە كۈنلۈك راھەت كۆزلىپ.

گاھى قەلاب ناھەق ئەيلەپ ئەل سۆزىنى،
ناپۇت قىلۇر ئەل-يۈرۈتىنى ھەم ئۆزىنى.

سەپسەتچى كۆنمەس ئىشتا مۇشەققەتكە،
يوقنى بار دەپ كۆز يۇمغۇسى ھەققەتكە.

ئەل ھەمشە ساختىپەزدىن قىلۇر پەرھىز،
قۇرۇق گەپكە ئۇزمىگەي گۈل باغدا ھەرگىز.

ۋىجدانلىق ئەر دائىم سۆيەر ئەل ئىشىنى،
ئەسلىگەي ئەل، ئەلگە كۆيىگەن ھەركىشىنى.

ئازات كۆكۈل بولغان كىشى خوشال ئىشلەر،
ئەركىن باغدا ھالال ئىشتىن ناۋات چىشلەر.

لاپچى لەبلەپ، قىلماي ئەمەل ھەپتە - ئايلاپ،
”پولو يىدىم“ دەيدۇ يالغان بۇرۇت مايلاپ.

كۈل سۆيىمكەن كۆرسە ئازغان "كۈزەل يار" دەر،
قىزىلگۈلنى ئىلغىيالماي، تىكەن-خار دەر.

كۈلگە كېرەك تۇپراق، هاۋا، سۇۋە زىيا،
تۆت ئامىلسىز ياشنىيالماس باغدا كىيا.

باغۇ-بوستان بولماس ئەلسىز، كۈلسىز ئاۋات،
كۈل تىكەنسىز بولمىغاي، بۇ—ئاددى ساۋات.

چاھارباغدا بولسا بۇلبۇل قىنلىپ سايرار،
قللىپ پەرۋاز بولسا نەركىن كۆڭلى يايرار.

كىشىنلهنگەن سەن قونداققا بولۇپ خۇشتار،
تۇچالمايسەن ھەم تۇچۇشقا جايىڭمۇ تار.

دوراپ كەلدىڭ جان بېقىشقا ئامال نەيلەپ،
خۇش ئاوازنى ھەسەت بىرلە قامال نەيلەپ.

ھەققىڭ يوقتۇر داغدام يولنى تارايتىشقا،
ئاقارغان يۈز-چەھەرملەرنى قارايتىشقا.

تۈكۈت ساڭىا: دوراش بىلەن تۈتكۈزۈمە كۈن،
نەجرى تارتىماي تاپقىنىڭغا نەمدى تۈكۈن.

* * *
هەققەتنى ئاڭلاب تۇتى نۇيغا پاتتى،
نۇزاق يىللېق ئادىتىدىن بېشى قاتتى.

چۈشەلمىدى نۇزەگىدىن، چۈشۈپ ئاتتىن،
كېچەلمەيتى زادى سۇنماس ئاش تاۋاقتىن.

* * *
بۇلۇل سادا قىلدى، باغنى ئەجەپ كۈيلەپ،
كۈلدى غۇنچە بۇلۇل نۇچۇن ۋىسال ئېيلەپ.

بارچە قۇشلار بولدى زوقىمن ناۋاڭۈيگە،
قىلدى پەرۋاز كەلتۈرۈپ ماس يېڭى كۈيگە.

1979 - يىل ئاڭغۇست، نۇرۇمچى.

کەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە

(تەرجىھى بەند)

كۆك قەرىدە تاڭ چولپىنى توغدى - پارلىدى،
كۈن لەشكىرى مەۋجۇداتنى تۈندىن ئايىرىدى؛
يىل باهارنى توت پەسىلگە رەئىس سايىلىدى،
تەبىئەتكە ھايات سۈيى كەلدى - يامىرىدى.
كەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە، كۆكۈل يايىرىدى،
كۈل ئىشىقىدا خەندان ئۇرۇپ بۇلبۇل سايىرىدى.

قويدى قەدمەم كۈن ھەمەلگە قارنى پوش - پوشلاپ،
كۆك مۇز ئېرىپ، كەتتى ئەگىز رەزگىنى باشلاپ؛
كىيدى زىمن يېڭى ئىگىن جەندىنى تاشلاپ،
سېخى بولسا باهار دىزقى كېلۈر قوش - قوشلاپ.
كەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە، كۆكۈل يايىرىدى،
كۈل ئىشىقىدا خەندان ئۇرۇپ بۇلبۇل سايىرىدى.

قاخشال گىيا ئارام ئايىدا ياندى ئەسىلگە،
خوشال كۆكلەم چىمەن تولغاي كۆركى - ھۆسنسىگە؛

جمى جاندار يۈزلىنىپ چوغ كۆكلەم پەسىلىگە،
ياشارغا يان بېتىپ دىلبەر - جانان ۋەدىلىگە.
كەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە، كۆڭۈل يايىرىدى،
كۈل ئىشقىدا خەندان ئۇرۇپ بۇلبۇل سايرىدى.

پەلەك چەرخى بۇرالدى، كۈل چىمەنگە باقتى،
كېلىپ نورۇز جۇت چىللەنىڭ زەنجىرىن چاقتى؛
قاغىرىغان جان تومۇردا يېڭى قان ئاقتى،
ۋىسال ئەيلەپ نورۇز مېھرى غۇنچىگە ياقتى.
كەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە، كۆڭۈل يايىرىدى،
كۈل ئىشقىدا خەندان ئۇرۇپ بۇلبۇل سايرىدى.

دىدى غۇنچە: نەۋ باھارىم - دىل خۇمارىم سەن،
شۇ ئالەمدە مەن ياراتقان ئەزىز يارىم سەن.
دىدى نورۇز: بوبىنۇمىدىكى تىل تۇمارىم سەن،
جانىم پىدا ئەركىڭ ئۈچۈن، چۈنكى ئارىم سەن.
كەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە، كۆڭۈل يايىرىدى،
كۈل ئىشقىدا خەندان ئۇرۇپ بۇلبۇل سايرىدى.

دىدى نورۇز: كۈنۈم ئۆتىمەس سەنسىز - ئاشناسىز،
غۇنچە يۈزۈڭنى كۆرمىسىم، يۈزۈم رەناسىز.

دىدى غۇنچە: نورۇز كەلمىي ھايات مەناسىز،
جېنىم سەندە، بولمىساڭ گەر جانىم پاناسىز.
كەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە، كۆڭۈل يايىرىدى،
كۈل ئىشىدا خەندان ئۇرۇپ بۇلبۇل سايىرىدى.

گۈزەل ئىسمىڭ راست يېزىلغان نورۇز ئېتىمغا،
مېھرۇ-ئىشىقىڭ چىڭ ئورنغان يۈرەك قېتىمغا:
تۇرقو-خۇلقۇڭ ئەجهپ ياققان ئەقلۇ دىتىمغا،
مەڭگۈ ئۆچىمەس ئوت تۇتاشقان جىسمۇ زاتىمغا.
كەلدى. نورۇز، كۈلدى غۇنچە، كۆڭۈل يايىرىدى،
كۈل ئىشىدا خەندان ئۇرۇپ بۇلبۇل سايىرىدى.

نورۇز ئوقۇپ كەلدى ناخشا—”هاي-هاي ئۆلەن“ ۋاي،
غۇنچە ئۇتقاشتەك ياساندى، تالڭى قالدى كۈن-ئاي.
چالدى زامان شادىيانغا ناغرا ھەم سۇناي،
چۈشتى بارچە هوّر بەزمىگە تۇتۇشۇپ قەن چاي.
كەلدى نورۇز، كۈلدى غۇنچە، كۆڭۈل يايىرىدى،
كۈل ئىشىدا خەندان ئۇرۇپ بۇلبۇل سايىرىدى.

1979 - يىل، ئۇرۇمچى.

ئەسسالام!

باقىنى قۇتلاپ بارچە شىيدا يارجاھاننىڭ چېرىگە،
چۆمدى يايراپ غېرپ جانلار گۈل سەندەمنىڭ مېھرىگە:
يەتتى قولشلاپ ئەجري چەككەن مۇھەببەتنىڭ بەھرىگە،
ئاقىنى رەخمدەت پاك لەۋىزىدىن پاساھەتنىڭ مېھرىگە.

يارغا مەپتۇن جەڭچى يىللار ئۆتتى ئۆتۈز تىكلىپ،
ئاي بولۇپ خىزمەتچى تازىم قىلدى توققۇز ئېكلىپ؛
ماڭدىمىدىن ئۇندى گۆھەر، يەرگە "يۇلتۇز" ئېكلىپ،
لۇدىمىدىن مىندى خالايىق سائادەتنىڭ بەدرىگە.*

قويسا دىلبەر شۇنچە قەدەم گۈزەللىك تىز پۈكمەكتە،
يېڭى. رەڭدار لىباس بىرلە منۇت - سائەت ئۆقىمەكتە.
كۈلسە بېقىپ يار يەنە بىر دەپ ئاشقلار كۈتمەكتە،
خۇش كۈيىگە مۇنتەزىر ئەل يەتتى يارنىڭ قەدرىگە.

چاپتى ئارزو كىيىگى شوخ ھۆر كۈگۈل بوسـتانىدا،
توختەماس يەتمەي نىشانغا پەللىنىڭ ئاستانىدا.

* بەدرە — ئۇن تۆت كۈنلۈك ئاي، تولۇن ئاي.

بولسا شائیر هەممە، كۈيىلەپ يارنى مىڭ داستانىدا،
قىلسا ھەم قانچە تەشەككۈر تېخى ئازدۇر پەخرىگە.

ئەسالام! نەختىم، قۇۋاڭىچىم يار تۇتۇپ قولۇڭنى مەن،
جان تىكىپ ماڭدىم ئۇنۇتماي سوڭدىشىپ يولۇڭنى مەن.
بولسا جەننەت ھۆرى نازلىق بەرمىدىم كۆڭلۈمنى مەن،
يۇرىڭىم، ئىشقىم - گۇۋاھىم، جان پىدادۇر ئەمرىگە.

1979 - يىل 25 - سېنتەبر، ئۇرۇمچى.

ئازىددىن - مۇنىددىن

(بەش پارچە)

باھار ئىشتىياقى

مەرھابا، نېي، گۈل باھارىم كەلدىڭمۇ سەن،
 تۇمت باغلاپ كۈتكىنىمى بىلدىڭمۇ سەن؛
 دائم كۈلۈپ ئاچساڭ چىراي بارچە كۈلەر،
 دەپسەن ماڭا : ۋىسالىدىن كۈلدۈڭمۇ سەن؟

ئاتىڭ تۇدۇل كۆكسۈمگە كۆز نەيزىسىنى،
 ئاھ، جان دىسمەم، سۈرۈڭ كۆڭۈل پەيزىسىنى.
 كۈنده جانىڭ چىچە كلىسۇن دىسەڭ جانا،
 شەرۋەت بىلەن تولدوۇر تېنىم ھەۋزىسىنى.

نەۋ باھارغا بولدى چىمەن تاقتى تاق،
 گۈل چىمەننىڭ كۆڭلى قانسۇن باغرىڭنى ياق.
 سائادەتتىن ياغدۇرۇپ نۇر دىلكىشىڭگە،
 ئەي، گۈل باھار ھەمدەم بولۇپ ھالىمغا باق!

ئۆمۈرنىڭ قىممىتى

بېلىمسىزدە بىرلىك بولماس، دەيدۇ رەنا،
ھەم ئەقلىسىز تىجىتها تتنىن چىقماس مەنا.
دىلىڭ سادق، بېلىڭ مەھكەم بولسا ئەگەر،
پەيتىنى بىل، بولغا ياي بىلس كۈلى رەنا.

چىن بىلىمنى كىم تېپىپتۇ تار هو جرىدىن؟
تاپتى مەھمۇت ھەم ناۋايى ئىش ئەجىرىدىن.
كۈتمىگەي كۈن - ئاي ھىچقاچان قول قوشتۇرۇپ،
ئۆتسە ئۆمۈر كۆيگەي يۈرەك ياش ھېجىرىدىن.

قايىسى گالۋاڭ كۈنگە قارشى شام ياققۇسى،
قايىسى مەركەن كۆكە ئوقنى بوش ئاتقۇسى.
زىھەن كۆزىدە باقىسا كىم ئۆمرىدە،
جاھالەتنىڭ دەرياسىدا شۇ ئاققۇسى.

دوستۇمغا!

شەددات كەبى نامۇندىگە بولما هېرسىن،
حالل يىسەڭ سىڭور تەنگە ھەتتا جىرسىن.
چوڭ ئىمتىhan - خەلقىڭ ئۇچۇن قۇللوق قىلىش،
يۈرت قەدرىگە يەتكەننى ئەل ئەتكەي ئەزىز.

پاپدا چىقماس سۆيىمىسى قىز سۆيىگىنىڭدىن،
چۆرگىلەپ سەن پەرۋانىدەك كۆيىگىنىڭدىن؛
”ئەي پەلەك“ دەپ داتلىساڭمۇ، زۇۋان چىقماس،
هایاتىڭدىن بىپەرۋا ئۇ نۇيىگىنىڭدىن.

كۆئىلى قارا

بەزى مەخلۇق يار - دوستىغا تۈزاق بولۇر،
تۆھىمەت بىلەن ئۇت يېقىشقا قوۋىزاق بولۇر؛
يامانلىقتىن تۈزگە ئەمەل ئۇنىڭغا يات،
كۈناسىزنى كۆيدۈرۈشكە دوزاڭ بولۇر.

ھەقىقەتنىڭ دۈشمىنى كىم؟ - كۆئىلى قارا -
ئىش - ئەمەلى پىتىنە تېرىش ئەل - يۈرت ئارا؛
بىرەر مەزگىل تاپقاي بازار ھايانكەشتەك،
ياتار جايى بولغاي ھامان تەھتى سەرا.

.....

تاڭ سۇلتانى كەڭ ئۇپۇقتا باشاق ئاتتى،
كۈگۈن شامى چراغاپىيدىن موللاق ئاتتى.
يورۇق كۈنگە رەقىپ بولغان كۆئىلى قارا،
يوقالسۇن دەپ، بارچە قايناب قوشاق قاتتى.

ماۋزۇسز

كۆرسىسىمۇ مەيىلى راھەت ئۆمرۈمەدە مەن،
جانانىمغا تىلەي ئەزگۇ كۆڭلۈمەدە مەن.
يەتسە قۇرېمىم ياسار ئىدىم يارغا جەننەت،
تۈزۈپ بەزمە، ساقى بولاي كۆكسۈمەدە مەن.

1980 - يىل فېۋرال، ئورۇمچى.

شىددىتلىك كەپىن ئۆزۈمەن ئەتكەنلەر ئەلەن ئەنداخى - ئەن
مەلائىق دەسىن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن
جۈزىك كەپىن ئۆزۈمەن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن
ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن ئەتكەنلەن

تاپ يولۇڭنى، ئەي يىگىت

بېكەتتە كۈڭكە كۈتۈپ تۈراتتىم،
ئەل ئىچىدىن بىر يىگىت نۇچراتتىم؛
ئەتەي سۆزۈمگە ئۇنى قاراتتىم،
باقىرىم ئېزىلىگەچ دۇردانىلەرگە.

ئەي بەرنا يىگىت، سۆزگە قۇلاق سال،
سائى قويغۇم بار بىر-ئىككى سوئال:
هاياتلىق نۇچۇن يوقىمۇ چىن ئامال،
خۇشتار بولامسىن ۋەيرانلىرگە؟

چىچىڭ گەجىگىدە، ئەپتىڭمۇ سەۋدا،
قولدا بۇتۇلكا، توساپىسەن يولدادا؛

سەن نەدە بولساڭ شۇ يەردە جودا،
چۆپقەت بولامسىن مەيدانلىرگە؟

تۈندە ياتمايسەن "تانسا" دەپ سەكلەپ،
كۈندۈزى بىكار يۈرسىسەن لەيلەپ،

ياماندىن قورقۇپ يۈۋاشنى چەيلەپ،
بىشەم بولامسەن يارانىلەرگە؟

ئىككى نان تاپساڭ بىرنى داپ چالدىڭ،
كىشى ھەققىغە قىيا كۆز سالدىڭ؛
بىكار تەلەپ دەپ يۇرتتا نام ئالدىڭ،
”مېھمان“ بولامسەن زىندانىلەرگە؟
ھەقنى - ۋىجدانى سىختىيار ئەتمەي،
ئىلمۇ - ھۇنەرنى دىلغا يار ئەتمەي؛
يۇرتۇڭنى قايىتا كۈل دىيار ئەتمەي،
قىدم قويامسەن گۈرمەنلىرگە؟

ھۇشۇڭنى تاپقىل، ئەي، يىگىت - تۇغلان،
تەقدىرنى تۇڭشا، غەپلەتنىن تۇيغان،
ياشلىق چېغىڭدا چېلىشقا ئاتلان،
بولىمىغىل تۇلپەت سەرسانىلەرگە!

ئاناڭ دىلىدىن مۇھەببەت ئاققان،
سېنى بالام دەپ باغرىغا ياققان؛
تەشنا تۇرۇپمۇ شەرۋەتتە باققان،
توبىا چاچىمىغىن اغەمەخانلىرگە.

شەيتان سۆزىگە سالما قۇلاقنى،
ئىچىسىڭ سۈيىنى بۈزما بۈلاقنى؛
تۈزەت ئەپتىڭنى، يىرتقىن قۇراقنى،
دىلکەش بولىمغىل مەستانىلەرگە.

نادانلىغىڭدىن چۈشمە تۈزاققا،
كۆڭلۈڭنى بەرمە لەيليقازا ققا؛
بۇرنۇڭنى كۆرمەي، باققىن تۈزاققا،
 يولنى توغرىلاپ نىشانىلەرگە.

تەبىئەت تۇزى سېخىلىق قىلماس،
قۇرۇق تىلەكتىن هوسۇل تېپىلماس؛
تەلمۇرسەڭ ھايات كۆزىگە ئىلماس،
قارا كۈرەشچان مەردانىلەرگە!

نومۇسىنى ساقلا غەۋغا ئىچىدە،
تارتقىل تىلىڭنى تۇغا ئىچىدە؛
بى نەزەر بولغىل ”سوغا“ ئىچىدە،
ئەمدى ئىشەنەمە ئەپسانىلەرگە!

ئاچتى كەڭ قۇچاق ساشا زامانە،
ھۇنەر باغىدا قىلغىن سەيلانە؛

گۈلدەك جامالىڭ بولۇر نۇرۇن،
 سەنمۇ يېتەرسەن كاشانىلەرگە!
 - يىل ئۆكتەبىر، ئورۇمچى.
 1980

ئەندىملىكىن ئەندىملىكىن
 ئەندىملىكىن ئەندىملىكىن
 ئەندىملىكىن ئەندىملىكىن
 ئەندىملىكىن ئەندىملىكىن

روناق تاپقىن رەنا قىز

كۆزۈڭ ئاهۇكۆز، قارا قاشلىرىڭ،

جاننى ئالاتتى بىر قاراشلىرىڭ،

ئامان بولسۇن دەپ نەزىز باشلىرىڭ،

بارچە تىلەيتتى، گۈزەل جانان قىز.

مەڭزىڭ ئاناردەك، لېۋىڭ جىنەستە،

تىشلىرىڭ تۇنچە، ئاغزىڭ كۈل پىستە،

چاچلىرىڭ سۈمبۈل قىرقىق تال - دەستە،

جانلار تەسىددى دەدۇق ئىدى، رەيھان قىز.

بويىلىرىڭ زىبا، بەئىينى شەمىشاد،

سائى شەيدادى مىڭلىغان پەرھاد،

بولدى خۇلقۇڭدىن ئەلنىڭ دىلى شاد،

نەردەم بابىدا ئىدىڭ جەۋلان قىز.

قولۇڭدا كىتاب كۆزلەپ يىراقنى،

تۇنلەپ ئۇقۇيىتىڭ پەرلەپ چىراقنى،

نادانغا تەڭلەپ قەلم - ياراقنى،
بىلىم بااغىدا قىلدىڭ سېيلان قىز.

سۇت بەرگەن ئاناڭ غەمدىن بوش ئىدى،
ئاسراپ چوڭ قىلغان ئاتاڭ خوش ئىدى،
ئەلنەڭ ئالقىشى سائى قوش ئىدى،
ئۇچماقچى بولغان تاقاپ پەيكان قىز.

بىردىن ئۆزگىرىپ ئۇقۇشتىن تەزدىڭ،
بېشىڭ تۆرىگەن ئەگرى يول كەزدىڭ،
غەمخور ئاناڭنىڭ باغرىنى ئەزدىڭ،
تۈيۈق كۆچىغا كىرىپ قالغان قىز.

ئۇيۇن - تاماشا ئۇقتىڭ بولدى،
كۈلدهەك جامالىڭ قۇيۇندا سولدى،
ئۇتلۇق دىلىڭغا دەرت - ئەلەم تولدى،
كاڭگىراپ ئەقلەڭ بولدى هېiran قىز.

قالىدى ئەسەر ئاردىن يۈزۈڭدە،
ھەرس ئويىندى جادۇ كۆزۈڭدە،
قالماي پاساھەت قىلىميش سۆزۈڭدە،
قانات - قۇيرۇقسىز يەردە "تەيران" قىز.

نامىء قازاندىڭ ”ئايال لۈكچەك“ دەپ،
سەتلىدى شەيتان تېخى ”شەپشەك“ دەپ،
ئۇڭشا لمىدىڭ ھىچ شۇنچە تەستىك يەپ،
سېنى بۇلغىدى ”چالا مەيدان“ قىز.

ئىپلاس ھايات دەپ تۈغۈلغانمىدىڭ؟
ئۇيناب - كۈلۈشكە چوڭ بولغانمىدىڭ؟
”بېیت“ يادلاشقا ئوقۇغانمىدىڭ؟
جاھيل قەستىگىدە، بولما نادان قىز!

قارا جاھانغا، پەندە ئۆزغانغا،
بويۇيۇرۇقنى چېقىپ بۇزغانغا،
ياشلىق دەۋرىگە لەۋەھە يازغانغا،
شۇلارمۇ سەندەك تىرىك ئىنسان قىز!

بىلىم - قۇۋۇھەتتۇر، سائادەت ياسار،
ئۈگەن ئەجداتتن، بولغىل ئىز باسار؛
تاپساڭ يولۇڭنى، سېنى كىم توسار؟
ياشلىق - غەنمەت دەپ بىل چەندان قىز!

بىلىم باغچىسى قۇرۇپ يايرا قىز،
ھۇنەردا بۇلبۇل بولۇپ سايرا قىز،

يۇر تۈڭ چىمەندۈر، ئەركىن يايلا قىز،
قايتا تېچىلسۇن يۈزۈڭ خەندان قىز!

1980 - يىل ئۆكتەبر، ئۇرۇمچى.

ئەلدىمىتىغا بىر بىر ئەللىكلىپ?

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ - بىر ئەللىپ?

ئەلدىمىتىغا لە ئەللىكلىپ "تىسىپ"?

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ
ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

ئەلدىمىتىغا ئەللىكلىپ ئەللىكلىپ ئەللىپ

پۇتىمىگەن شېئىر

ئىلى " نامىڭنى كۆپ كۆر دۈم
 ئۇ لۇغ مەھمۇت كىتاۋىدىن .
 كۆرۈش ئازىز وسىدا يۈر دۈم ،
 دو لقۇنۇڭ ختاۋىدىن .

ئاۋار ، ئۇيىسۇن ، چىگىل ، ياغما ،
 كۆپ ئىز قالدۇردى بوز لۇقتا .
 ئېرىم باغىمۇ تاڭ قالغان ،
 خىجىل بولغاچقا ئۇز لۇقتا .

تەكەس ساي ، كۆك دالا ، يۈلتۈز ،
 ئىچۈر سەندىن هايات سۈيى .
 بويۇڭدا مەليلەر " يۈز - يۈز " ،
 سېنىڭ ۋەسېنىڭدە خۇش كۈيى .

ئالپ ئەرتۇئا ئۇغلانىڭ ،
 يېشىل ۋادەڭدە ئات سالغان .

”قاش“ سۇ دىگەن ئىرماغىڭ،
بېكە قىز—”قاز“ دىن نام ئالغان.

چىقىش بىلەن پېتىش ياققا،
بولۇپ رىشتە تۈران تۈزدە.
كتانىدىن تاكى ئىراقتا
يۈرۈر كارۋان ئاياز - كۈزدە.

بولۇپ كەز نەلچى جاڭ چىهەنمۇ
ھەۋەس قىلغان قول ئاتىڭغا.
قاغان تەختىدە شۇەنزاڭمۇ
ئېغىز تەككەن شارابىڭغا.

يولۇغ چۈسەي ساياهەتنە،
ئوقۇغان شەنىڭگە داستان.
يەنە روْبىرۇك زىيارەتنە،
سېنى دەپتۇ تەجەپ بولستان.

چەچىپ خۇشبوىي گۈلزارىڭدا
يۈسۈپ سەكاكى دەرس بەرگەن.
تۇغۇلۇپ چوڭ گۈزەرىڭدە
بىلال نەزمىدىن سەپ تۈزگەن.

تىمۇچىن پۇشتىدىن تۈغلۇق
 سۈرۈپتۈ بىر مەھەل دەۋاران.
 كېلىپ چىھەنلۈڭ دىگەن: يوللۇق،
 قىلۇرمەن دائىما جەۋلان.

تېرىپ بۇغداينى خار بولغان
 "تارانچى" دەرتتە ئاھ نۇرغان.
 قوشاقچى سادىرىڭ—پەلۋان،
 چىقىپ گۇندىغا لوم نۇرغان.

يەنە ئوڭشا لمىدى ئالەم،
 بېشىڭىدا ئوينىدى چوقماق.
 بىراق، ئالەم بولۇپ مالەم،
 بۇلۇتنى ياردى نۇر چاقماق.

كى دەردىگە داۋا ئىزلىپ،
 ئىسىل پەرزەندىڭ ئەخەمەتجان؛
 كاپالەتلەك بەخت كۆزلىپ،
 سائى بولدى تەسەددۇق جان...

* * *

كۆزەل ھۆسنىڭدە چاقناپ نۇر،
 كۆڭۈل يورۇدى نۇرانە.

كۆيۈپ ئىشىقىڭدا مەس بۇلۇل،
 سەھەر ئەيلەيدۇ تەزانە.
 يۈگۈردى قان چىرايىڭا
 قىزىل تالاڭ ئاپتاۋىدىن.
 يازايىكى نەزمە نامىڭعا
 ئانا يۇرتۇم خىتاۋىدىن...
 1982 - ييل ئىيۇن، غۇلجا.

چەندىن ئەلتەن ئەللىك
 قاتان ئەستىم عالازىرىدىمىنلەرەت دەن
 شەھىر بىر كەڭ كەڭ ئەنلىقىباھە ئەكتىش
 بىر ئەلەن بىلەن ئەلاك ئەلەن
 يولۇغ ئەلەن ئەلەن ئەلەن
 شەقۇغان شەرسىن ئەلەن
 بىلەن زۇپ قايدىن ئەلەن ئەلەن
 سېخىن ئەبىھە ئەلەن ئەلەن ئەلەن
 بىلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن
 سەھەن بىلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن
 جۇسۇپ وىنە كەڭ كەڭ دەرس يەرگەن
 ئەنۇزىنىڭ چىلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن
 سىلال سەرسىن ئەلەن ئەلەن ئەلەن

قاش*

ئۇرۇمچىدىن نەل - يۇرت كېزىپ كەلدۈق قاشقا،
 قەلەمكەشلەر توب بولۇشۇپ قوناق ئاشقا.

* * *

قاشنىڭ بويى بۇ دۇنيادا جەننەت ئىكەن،
 پۇتكۈل ئىلى ۋادىسىگە زىننەت ئىكەن.

قاشنىڭ سۈيى بارچە سۇدىن سۈزۈك ئىكەن،
 قاشنىڭ ئىلى بىر بىرىدىن تۈزۈك ئىكەن.

سۈزۈك قاشتكە، قاش قىزلىرى ئىشچان ئىكەن،
 قەلبىگە، كىر قوندۇرمىغان پاك جان ئىكەن.

ئەر - ئوغلانى ئىرغايى كەبى مەھكەم ئىكەن،
 ئەمگەك سۆيەر ئەل ئىچىدە كۆركەم ئىكەن.

* قاش — ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستىدىكى بىر جاي.

ئەل - ئايىمغى ئىناق - كۆمەك ياشار ئىكەن،
مال - جانلىرى سايغا سىغمىي يايilar ئىكەن.

دەستئۈرخانى ھەر قوناققا تېچق ئىكەن،
بەركىتىدىن مېھمان يۈزى ئۇچۇق ئىكەن.

قېمىزىنى تېتپ كۆرۈدۈم شەرۋەت ئىكەن،
ۋۇجۇدۇمغا كۈچ بەركىنى ماي - ئەت ئىكەن.

قاش سۈيىدەك ھايات تاشقىن - قايىناق ئىكەن،
قاش بويىدا ئۇيغۇر، قازاق ئىناق ئىكەن؛

ئەلساقتنى يۇرتداش بولۇپ ئۆتكەن ئىكەن،
قېرىنداشمىز دەپ دىلىغا پۈككەن ئىكەن.

قاشنىڭ تېلى قاش سۈيىدەك قىلۇر جەۋلان،
داغدام يولدا مەئگۈ قايىماي ئېتىر دەۋران!

1982 - يىل ئىيۇن، نىلقا.

سالام، كۈنەس ئېلى!

سالام، قارداش - قېرىنداش كۈنەس ئېلى،
قۇياش كىبى نۇرلانغان كۈنەش ئېلى.
ئۇزاقتن كۆپ كۆرمەكتى ئازۇلغان،
ئاشق ئوغلوڭ كەلدى، ئەي، دىلکەش ئېلى.

تا ئىزەلدىن تەڭرىنىڭ * كۆزىدۇرسەن،
تۇران تۇزىدە جەننەتنىڭ ئۆزىدۇرسەن.
تارىخلاردا سەيىاھلار سۆزىدۇرسەن،
بىر ئاتادىن تۇرەلگەن تۇردىش ئېلى.

تارىم بىلەن جۇڭغارنىڭ تۈگۈنى سەن،
ئۇزاق يۈرەر كارۋاننىڭ چۈشكۈنى سەن،
جاھان ئارا گۈلزارلار گۈلگۈنى سەن،
ئاق نىيەتلىك ئادەمگە سىرداش ئېلى.

* تەڭرى - تەڭرى تېغى.

يېتە لمىگەچ ئىسکەندەر كۆپ ئۇسىغان،
 ئاكساق تۆمۈر ئۆتەلمەي جان قاخشغان،
 ئاتامانلار تۇمىشۇققا يەپ شوخشغان،
 مەن-مەن دىگەن باتۇرغۇ سەركەش ئېلى.

تاڭ جارىقتەك دانىشنى ياراتقان يۈرت،
 ياكىراق، هاشم كۈيىنى تاراتقان يۈرت،
 كۈل ھۆسىنگە كۆپلەرنى قاراتقان يۈرت،
 ئاقىن-ئەدىپ، ئەنچىگە بىرداش ئېلى.

داڭقى چىققان پۇتكۈل نەلگە كېر ئاتىڭ،
 قارتايماپتو ماناب دىگەن چال ئۈزاتىڭ؛
 چېلىش دىسە بارىنى سەن قۇلاتتىڭ،
 يۇر تۇمغا بولدۇڭ قاشقا-بويداش ئېلى.

مەنمۇ سېنى قەدمەم جاي قىلاي دەيمەن،
 كۈلزار-چىمەن ھۆسىنگە تويايى دەيمەن،
 ئىپار كەبى بۈيۈڭنى پۇراي دەيمەن،
 ئالغا كەتكەن يۇرتقا بول قۇرداش ئېلى.
 كۆركەم ئىدىڭ، ئۆز ياشا، كۈنهس ئېلى،
 بولسۇن سەندە تاماشا، كۈنهش ئېلى!
 1982 - يىل ئىيۇل، كۈنهس.

ناخشا تېكىستلىرى

ئەجري قىل

— زەليلىگە نەزىرە (”راك“ مۇقاىمى 111 بۆلۈگى
”نۇسخا“نىڭ 1 - نەغمىسى ئۇچۇن)

كىمكى غەيرەت قىلسا ياشلىق — مەۋسۇمى باهارىدىن،
تاپقۇسى ئەجرينى ھەردەم ئەمگىنگىدىن — كارىدىن.

جانۇ — مانىنى بېغىشلاپ كۆزلىگەي ئەلنى ھامان،
كەچسە ئۇ شەخسى غەرەزدىن، نامۇنە ئىنىڭ بارىدىن.

تۇرغىبىۇن جىسمىدا ساپ قانى چېلىشتا ھەرقاچان،
بولمسا قاچقۇن سەپەردى، قىلچە يۈقىماس ئارىدىن.

ھەر نە مۇشكۇل بولسىمۇ هىچ زەدرىچە بىلىنىمگەي،
ئەل ئۇچۇن تەر تۆكىسە، ئۇزگەي ئەجرينىڭ ئانارىدىن.

ئەل نەزەرىدىن ئېچىلغايى چىن يۈرەكلىك ئەر كۆزى،
بولسا چىن سۆز كەلگۈسى شان، ئەل سۆزى — ئەپكارىدىن.
1977 - يىل، تۇرۇمچى.

سازىم

(”راك“ مۇقامى III بۇلۇكى ”نۇسخا“نىڭ 2 - نەغمىسى تۈچۈن)

تىلغا كىرگەن خۇش ساتارىم نۇسخىدىن بەزدى سادا،
بولدى جۆر سۆھبەتكە تەمبۇر ناخۇنە تەككەچ ئۇدا.

بوزلىدى قۇبۇز، نېپىر - نەي، تەكتىگە چىكىلدى داب،
بولدى هەيران قۇمرى - بۇلبۇل، بولدى سەۋدا ئىشىقىدا.

سازى يوق قۇلاققا خۇش ياقمايدۇ ساز - سازنىڭ ئىشى،
سازچى تۆز بۇرچىنى جان دەپ ساز بىلەن قىلغاي ئادا.

قەن - ھەسەلдە ھەم تېپىلىمانس بۇ مۇقامنىڭ لەززىتى،
دەل هوزۇرىدىن ئېچىلغاي ھەم بولۇر غەمدىن جۇدا.

نۇسخدا ئىزهار بولۇپ راك، يەتنى كامالەتكە ساز،
بولدى سۆھبەت ئەھلى شەيدا، ۋەسپىدىن قىلدى نادا.

1977 - يىل، تۈرۈمچى.

بىل

(”راك“ مۇقامى II چوڭ نەغىمە - تەزى 2 - نەغمىسى تۈچۈن)

ئەي، تۇمۇرنىڭ ياشلىغى - باھارىنى ھەمىشە بىل،
تۇتىمسۇن بىھۇدە تۇرمۇڭ كارسنى ھەمىشە بىل:

چىنىقىپ تىشتا - كۈرەشته - بىل هاياتنىڭ يولىنى،
ھەر قەدەمە كەشپ قىل ھەم چارىنى ھەمىشە بىل.

ئەي تۇغۇل - قىز جەڭگۈۋار تۇغنى كۆتەر، تېز ئالغا باس،
كۈيلىسىك زەپەرنى جەڭ دۇتارىنى ھەمىشە بىل.

ئەي پىداكار - جان كۆيەرلەر كۆز تىكىپ ئالغا قارا،
نەرە تارتىپ ئاتلىغىل تۇرنهك بولۇپ جاھان ئارا.
1977 - يىل، تۇرۇمچى.

ەمن

(”راك“ مۇقامى II چوڭ نەغمە - تەزى 3 - نەغمىسى تۇچۇن)
بارلىغىنى ئەلكە بەردىم ھەرقاچان ھەر چاغدا مەن،
ئەل تۇچۇن جان تىكمىسىم گەر يۈز تۇمەن مىڭ داغدا مەن.

تۇز كۈچۈمگە تايىنلىپ چەكسەم جاپا راھەت مائاش،
مېھنەتىمدىن مۇھەنسىز بولغۇسى دەپ باگدا مەن.

ئەگدۈرۈپ باش چۆلى قىلدىم كەڭ ئېكىنزار - گۈلغىزار،
مۇز يېرىپ تۇستەك ئېلىپ يايىدىم غۇلاچ ھەم تاغدا مەن.

قوغدىماققا جان ئېلىملىنى گاھى ئالسام گاڭ قورال،
چەيلىگەيمەن شۇم رەقىپنى شۇ ئەزىز تۇپراقتا مەن.
1977 - يىل، تۇرۇمچى.

بەختیار

(”راك“ مۇقامى 2 - داستان تۈچۈن)

يوقسۇل ئىدى زۇلمەتتە چېكىپ زەخمت، خار،
پەريات تۇرۇپ غۇربەتتە، بۇردا نانغا زار؛
ئاسارەتنىڭ ئىلکىدە سانسىز گادالار
سەۋىرى تۈگەپ، قۇياشقا بولغان ئىنتىزار.

كۈنچىقىشتىن كۈن تۈغدى، چۈشتى شولىسى،
كەلدى باهار، قوغلاندى قىشنىڭ چىللىسى:
پاسىنىپ تاڭ نەقىشىدىن زىمن چەھەرسى،
كۈلىمگەنگە تۆمرىدە كۈلکە بولدى يار.

ئانا تۈپراق جانلىنىپ بولدى كۈل چىمەن،
بۇ چىمەندە رەيھانلار تۇندى مىڭ تۈمىن،
يوقسۇل - گادا چىمەندىن بولدى بەھرىمەن،
جاندىن ئەزىزدۇر شۇڭا بۇ ئالتۇن دىيار.

ئىپتىپ يۈرەك سۆزىنى ئەركىن ھاۋادا،
مېھرى بىلەن سازەندە نەغمە - ناۋادا؛
ئايان بولدى رەققاسىنىڭ زەۋقى سامادا،
چۈنكى كۆڭلى ئىچتى سۇ، بولۇپ بەختىار.

1977 - يىل، تۇرۇمچى.

ئۇل قەدرى

(”راك“ مۇقامى 3 - داستان ئۆچۈن)

ئۇل قەدرىنى ئەلسىز بىلەس،
ئۇل ئىچىگە چۆكمە گۈنچە:
ئۇل بەختىنى كارسىز بىلەس،
ئۇل دەپ جاپا چەكمە گۈنچە.

ئۇل دىمىگەن ئۇلنى سۆيمەس،
ئۇل ئىشغا ھەرگىز كۆيمەس:
ئۇل رەنجىدىن قىلچە ئۆيمەس،
ھالال تەرىن توڭىمە گۈنچە.

ئۇلنى ئاسراپ مەردۇ - مەردا،
ياتقان يېرى بولدى زىندان:
ئەلگە قۇربان بولدى چەندان،
ئۇلنى ئازات ئەتمە گۈنچە.

ئاسىلاردا يۈرەك بولماس،
بىگانىلەر يۈلەك بولماس:
قۇرۇق ۋەدە كېرەك بولماس،
ئۆز جاندىن كەچمە گۈنچە.

توغرا يولدىن باتۇر يانماس،
كۈرمىش قىلماي ھەم جىم ياتماس؛
مهنىزمل تېشىپ تىننەم تاپماس،
نىشانىگە يەتمەگۈنچە.

ئەل چاقرسا سادا قىلغىن،
ئەلگە جاننى پىدا قىلغىن؛
ئەل بۇرچىنى ئادا قىلغىن، —
قەرزىڭ تۈگەل — پۇتىمەگۈنچە.
1978 - يىل، تۈرۈمچى.

ۋەتهن

كۆزۈمىنىڭ قاراغى سەن،
كۆڭلۈمىنىڭ چىراڭى سەن؛
ئەقلىمىنىڭ بۇلاڭى سەن،
جان - دىلىستانىم ۋەتهن.

بۇلبۇل شەيدايىڭ بولاي،
جەڭچى پىدايىڭ بولاي.
هاياتلىق ماكانىم سەن،
بەختىيارلىق كائىم سەن؛

ئىپتىخارىم، شانىم سەن،
تىلدا داستانىم ۋەتەن.

پاسؤانىڭ مەن بولاي،
كۈرهشته قۇربانىڭ بولاي.
1979 - يىل، ئۇرۇمچى.

باتۇر يارىم بار

تىيانشانىڭ تۇستىدە،
باتۇر ئاتلىق يارىم بار.
يۈرىگىمنى تىڭىشىم،
شۇنىڭغا ئىختىيارىم بار.

yarim سەپكە ماڭاندا،
ئاق يول تىلەپ تۇزاتىم.
مەنمۇ ئىشلەپ زاۋۇتتا،
يېڭى رىكورد ياراتىم.

تۇنى ماھىر مەرگەن دەپ،
بېرىپتۇ شەرەپلىك نام.
بۇ خەۋەردىن خوش بولسى،
ئاتا-ئانام ھەم خوشنام.

ئۇتۇق بىلەن كەل يارىم،
كۈتۈم يولۇڭغا قاراپ.
بۇلۇل مەسىل تىلىمدا
تۇتسىمەن شىرىن "شاراپ".
1980 - يىل، ئورۇمىچى.

گۈلۈم

گۈل دىگەننىڭ گۈلى سەن،
قىزىل ئانار تۇزى سەن.
ناخشىچىنى سايرا تقان،
يۈرەكتىكى سۆزى سەن.

باقدا كىرىپ گۈل تۈزدۈم،
گۈل ۋەسلىگە مەن تەشنا.
كۆڭۈلنى گۈل ئاچىمسا،
كىم بولۇر ئائى ئاشنا.

سەن قىزىل گۈل، مەن بۇلۇل،
باغدا سەيلان يۈرگەندە.
ئاي بىلەن كۈن كۈۋادۇر،
سائى ئەددە بەرگەندە.

1980 - يىل، ئورۇمىچى.

ئاڭزى ھاڭ قالسۇن

(لەپەر)

قىز: يارىمنىڭ تېتى ئىلغار،
ئىش - ئەمگەكتە قايىيادۇ.

يىكىت: گۈل باهارنى بىر كۆرسىم،
يۈرە كلىرىم ئۇينيادۇ.

قىز: گۈلۈمنى قىسى دەيسىز،
ۋەدىدە تۈرالامسىز؟

يىكىت: بولسام تاغدا مەن پەرھات،
سز شىرىن بولالامسىز؟

قىز: ئېرىق چىپىڭ تېتىزغا،
گۈلۈم سۇغا بەك تەشنا.

يىكىت: گۈل كۆڭۈلى ئاچىمسا،
كم بولار ئائى ئاشنا!

قىز: گۈلزاردىكى رەيھانغا،
كىمنىڭ كۆزى چۈشىمىيەدۇ؟

يىگىت: ئەقىدىلىك يۈرەكتىن
يارنىڭ ئۇتى ئۆچمەيدۇ.

قىز يىگىت: گۈل ئىشقىدا ناخشا ئېيتىساق،
بۇلۇللارمۇ تاڭ قالسۇن.
قول تۇتۇشۇپ بىز ماڭساق،
هورۇن ئاغزى هاڭ قالسۇن!
1980 - يىل، ئۇرۇمچى.

يار-يار

(لهپەر)

قىز: تو لا قاراپ يولۇڭغا كۆز تالىمىدى، يار-يار.
يىگىت: قولۇڭ تۇتىماي يۈرەكىم ھىچ قانىمىدى، يار-يار.
قىز: مۇھەببىتىڭ يۈرەكتە يالقۇنلىدى، يار-يار.
يىگىت: ھىسىسىاتىم سۆزۈگىدىن دولقۇنلىدى، يار-يار.
قىز: ئىشچانلىغىڭ ھەممىگە بەك ياقىندۇ، يار-يار.
يىگىت: ئىشقا نەپچىل قولۇڭدىن گۈل ياغىندۇ، يار-يار.
قىز: مەرۋايىتتەك تەرىگىدىن گۆھەر ئۇندى، يار-يار.
يىگىت: پاختىزاردا سىياقىڭ گۈل كۆرۈندى، يار-يار.
قىز: ئىجات قىلىپ ھونەردە يول باشلىغان، يار-يار.
يىگىت: ئەلاچى دەپ خالايىق ئالقىشلىغان، يار-يار.
1980 - يىل، ئۇرۇمچى.

ئىمىن تۈرسەن

ھەۋەس

(شېڭىلار)

مەستۇل مۇھەممەر: ياسىن ھاۋازى
مەللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنىدى
شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتلىدۇ
مەللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلىدى

1985 - يىل 2 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىنىدى
1985 - يىل 2 - ئايدا بېجىندىدا 1 - قېتىم بېسىلىدى
فاتتىق مۇقاۋىلىغىنىڭ باهاسى: 1.15 يۈەن
ئاددى مۇقاۋىلىغىنىڭ باهاسى: 0.51 يۈەن

向 往

(诗集)

(维吾尔文)

伊朗·吐尔逊著

责任编辑：亚森·阿瓦孜

民族出版社出版 各书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米 1/32 印张：5 1/8

1985年2月第1版

1985年2月北京第1次印刷

精装印数：0001—500册 定价：1.15元

平装印数：0001—3,500册 定价：0.61元

书号：M10049(4)178